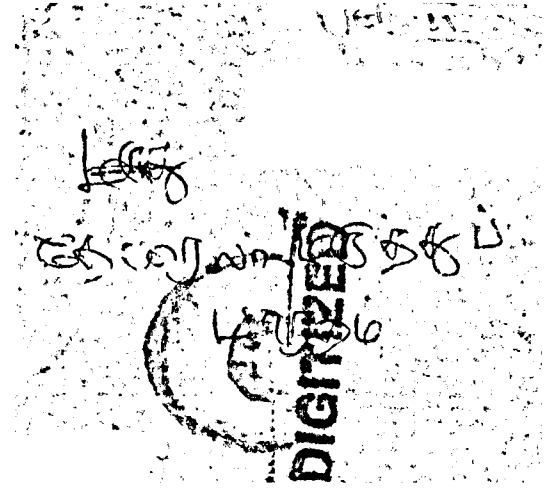

Genl. vol.

சுலபதித்து

214

தேரையர் அருளிச்சொ

மருத்துப்பாரதம்

மூலம்.

இஃது

கன்னிகைம்பேர்-சபாபதிமுதலியார்

புதிதாய

க. ச. முருகேசமுதலியார்

பல எட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து

சென்னை,

வேல்முருகன் வயித்திய சங்கத்தார்

வேண்டுகோள்ன்பு

சென்னை,

விஜய விசுவன் அச்சகத்திற் பதிப்பித்தவர்.

முதற்பதிப்பு—சா.பி 1000.

1907.

இதன் விலை அனா 10.] [வி. பி. சாரஞ் அனா 2.

Registered Copy Right.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமானபேர்களுக்கும் தெரிவிப்பது
யாதெனில், தேரையர் 'மருத்துப்பாரதம்' நூலும் இக்
விரகத்தைய 1867-இல்-த்திய 25-வது ஆதிக, 20-வது
பிரிவின, 9-வது விதிப்படி, காபிரைட்டி ரிஜிஸ்டர்
செய்யப்பட்டு நுப்பதால் இதனை எவ்வித நூலுபாடா
வோஞ்செய்தல் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினால் அதனா
லுண்டாகும் நடவடிக்கை கோர்ட்டின் மூலமாய் வருல்
செய்யப்படும். —பிரைட்-இவர்த்தாகாரதிய புதுச்சேரியி
லும் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கனம்,

க. ச. முருகேசமுதலியார்.

தேரையர் மருத்துப்பாரதம் கிளேஸ் 0 10 0
அகத்தியர் விரகத்திய ரூம்பி ,, 0 1 0
அகத்தியர் விவம்பிரதி விவம் நஞ்சமுநிலைந்து
விசேஷக்குறிப்புடன் ஒரே புத்தகம் ,, 0 4 0
விஜயவிகடன் பத்திரிகை வருட சந்தா 2 0 0
வி பி பிரத்தியேகம்.

இவை கிடைக்குமிடம்,

மானேஜர் வேல்முருன் மொடிகல் ஹால்

சூளை, சென்னை.

மானேஜர் விஜயவிகடன் ஆபிஸ்.

இராயபுரம்; கல்மண்டபம் ரோட், சென்னை.

அட்டவணை.

	பக்கம்.
முகவுரை	1—6
பாயிரம்	8—11
ஆதிபர்வம்	12—18
சபாபர்வம்	19—28
சூரணியபர்வம்	29—37
விராடபர்வம்	37—44
உத்தியோகபர்வம்	45—57
விட்டுமபர்வம்	58—69
தூரோணபர்வம்	70—80
சர்னபர்வம்	80—89
சல்லியபர்வம்	90—98
சுதாபர்வம்	99—108

ஓம் கணபதியே நம:

ஸ்ரீ சுவசப்ரமணியர் துணை

முகவரா.

ஆயுஷ்ஷோதம்

சச்சிதானந்த சொரூபராதிய சகல புலன கரிக்
தாவானவர் தம்மால் சிருட்டிக்கப்பட்ட ஆன்மதோ
ஷக விடத்தில் வைத்த பெருங்கருணை நல் அவரால்
தரப்பட்ட பிணி விலக்கத்தின்பொருட்டு அருளிச்
செய்த உபவேதந்தொன்றே ஆயுஷ்ஷோதமேனக்
கூறப்படுகிறது.

தேவையர் துற்பெருமை.

இவ்வேதத்தின் சாதாரணசங்களை இன்று தேசமே
னது வாழ்வுக்கும் இப்பரதகண்டத்திலே யம்மவப்போச
வநரித்த இருடிகள், சித்து புறடிகள் முதலியபகளை
கூட இத்தேயர்தில் வாழ்க்கும் பழ்பல பாண்டதாரினை
எண்ணிறக்க விரிந்தோர் கிரந்தங்கலின் வாயிலாக
வெறித்தேகுகிறோனும், இச் சமையுத்தின், கொண்
புக்கிணையானவைகள் நிகழலாக, தற்காலம் திராவிட
பாஷை நிகரிகளுக் குபயோகமாய்போருட்டுவ சாதாரி
செய்த வானைகவற்றார், தருமசெனமயர் திராவிடவர்கள்

கிய தெய்வப்பண்டித சுகாமணியாகிய தேவையாமாழ்வாரி வரலாய்ந்தப்பட்ட நூற்கள் மிக சுவாசகரமும் மேன்மையுமுள்ள தென்றும் மேலுமிகவுயரத்தில் இலா வாகடசாத்திரம், புள்ளிருக்கும் வேளூர் வழித்தீச்சர ின் பிரபலமைய மகிழ்வைய மொக்குஞ் சிறப்புடைத் தாமென்று அடியிற் காட்டிய வுதாரணத்தால் நன்கு விளங்கும்—

“தாதுவினுடி பண்டிதர்க்குக்கனிதர்க்கெய்
தாதுவினுடி யெய்திந்தரத்தியமாத்—தாதுவினு
குப்பமர்க்குச்செழுந்தரத்தக்கநீரி
குப்பமர்க்குச்செத்திக்கும்.”

தேவையர் நூற்கொழுப்பு.

“சுகாமணியென்பாரிசுண்டுசேகரப்பா
தேவையர்காப்பியந்தருடாகமந்தாதி
மிகாவண்ணம்நாண்பாலைமகமென்பா
விளங்குதுகைப்படியிலையெல்லோருமெச்ச
மகாமகிழ்மாக்கரிசென்னுமுறையிராமம்
வேதாத்தசுத்தாந்தவாய்தியவாந
முகாநிமினுமகையாகவிரிவுள்ளேத
வுத்தமமயின்விளங்குமின்னெண்ணாநே.”

என்பதால் இவர் செய்துள்ள சாத்திரங்கள் பன்னிரண் டென சுவர் கருதியபோதும் மேற்காட்டிய நூற்கள் தனிப், மகாகுணபாடம், தினக்கேரமாலங்காரம், பிர தானகுண முலித்தரு, சிசேச்சைக் கிரமம், வலித்திய பள்ளு நாடகம், மருத்துப்பாரத நாடகம், முகவைய இன் னுஞ்சில சாத்திரங்களியற்றியனவாய்த் தெரியவரு கிறது.

தேவையர் மருத்துப்பாரத நாடகச்சிறப்பு.

இவ்வாசனான் “மருத்துப்பாரத நாடகம்” கடை யுலென்றும், இதற் கொழுகட்டாறு மவுடதப் பெரு மை பவமத்துளதென்றும், மேலும்தில் வாகடசாத்திர ிரநகிய சாராய்சங்கலையெல்லா மொருங்குடைய யுல கத்தேமாருப்பயமாறு அமுத்தாரரி பொழிந்துபோல் தா னடைந்துள கிரேஷ்ட பண்டிதத்திறமை யெல்லாங் காட்டினாரென்றும், இந்நூலைக் கண்ணுறு மெலுங் கொண்டாநிலார்மனன்பதற் கைமயிலே இன்னுண்ணை அடிவிராட்டிய உதாரணச் செய்துளா லுங்காண்க:—

மருத்துப் பாரத நாடக மிதுதனை மகித்து
விருத்தப் பாவிலுந் தருவினு மிராமேல் விரித்துக்
கருத்துக் கேற்றிடச் செய்தனன் தேரனும் கஞ்சன்
அருத்த போர்த் திறற் சொல்லென மவிடத மாமே.

வெறு.

இந்த நூலி விசைத்த வயித்தியம்
எந்த நூலினு மில்லை விரிதொன்றே
செந்த மிட்நரைத் தேரச் சுகாமணி
புத்தித் தாமரை பொன்னிக ரானதே.

வெறு.

மொழிந்த மருத்துப் பாரதத்தின்
முறைநாடகத்தி லுலையருத்த
முன்னிச் சிசேஷை மிருபொருளும்
முடித்துக்கொளுவார் பண்டிதரே

வழிந்த நெய்யாழ் கடவுழனும்
 யருந்தாணைவு மருந்தாமை
 மனத்தா லினத்தா லிதைப்பிரித்து
 மருந்துப்புலவர் தமிழ்ப்புலவர்
 மொழிந்த மெகச் சம்பாத்தின்
 பொருப்பா ருதல் விருப்பாராய்
 புலாவி சேர்த்துக் கொண்டுகப்
 பூவா முழிர்கட் களிப்பதென
 மொழிந்த தேசப் பெருமானு
 முதலியவரப் பண்டிதர்க்கும்
 குறுதி யரும னா லுரைத்தா
 னென்று மினிமே லுரையானே.

இந்நூல் வெளிவருதற்குக் காரணம்.

இவ்வரிய சாத்திரத்தை இதுகாறும் வெளியிடாந்
 உதரகசியமா யொளிக்கப் பட்டிருந்த போதிலும்,
 நமக்குக் கிடைத்த சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் ஒன்றைக்
 கொண்டு மற்றொன்றை சோதித்து எம்மாலியன்ற
 மட்டும் பிழையறப் பரிசோதித்து, சூரி சுப்பராவியர்
 கிருபாஷ்டாட்சத்தை முன்னிட்டு, ஆயுள்வேதாபி
 வித்தியைக் கொரும் நண்பர்களின் பொருட்டும்,
 சென்னை சூள் வேல்முருகன் தருமவயித்திய சங்கத்தி
 சகாயத்தின் பொருட்டும், இச்சங்கத்தாரின் பொரு
 குதவியால், இதை அச்சிட்டு வெளியிடத் துணிந்தோம்.

இப் விண்ணப்பம்.

பண்டித சுவாமிநாதரவோ! இதுபேரின்ற அரிய
 விஷயங்கடங்கிய சாத்திரங்களை வெளியிடுதல்
 புரட்சிதில் திரவிய சகாயக்கிடத்தால் தீச்செய்தில்

குணமயினும் துமை மகாவருகையாயிருப்பினு மிதனி
 தமருமை, வாகட சாத்திரத்திற் றைபந்த வரித்திய
 ன்பர்க்களி னொற்றுமைக் கிடைத்தலென்பது நம்ம
 னுர்கட்குத் தெரிந்தவிஷயமே. ஆயினும் “எத்தால்
 கெட்டபெளின் ஒத்தால் வாழலாம்” என முதுமொ
 பிர்க்கணங்கு ஆயுள்வேதாபிவித்தியையும், சிவகாருநாய
 முதலிய நன்னடக்கைகளையும் கைப்பற்றி யொழுதும்
 ன்படிந்தோர்கட்கு இதைக் கண்ணுற்று தங்களா
 னுதித்தோதக்கடியுமென்குள்களையு, இதிலேதேனும்
 பிழை முனைந்துவதே லவையுமே மறுபேறுக்குங்
 கையசெய்து தெரிவிப்பீர்தொடிக லவைகளே யதிவந்த
 சங்கட னேற்றுக்கொண்டு எம்மிட பின்னுக்குள்ள
 சிவையுடன் சேர்த்து இரண்டாவது பதிப்பாக
 வெளியிடப்படும்.

மற்றுமொர் வேண்டுதல்.

ஆயுள்வேத நண்பர்களே! தங்களாலியன்ற மட்
 டெ செல்லுக்கொளைய நீங்கும் முன்னோர் வாகடசாத்
 திரங்களையவு செய்வீர்களாகில் அவையுள்து, வேல்
 முருகன் வயித்திய சங்கத்தில் கிடைக்கக்கூடிய, தேரை
 யுர் யமகவிஞத்தியுரை, நான்மலை, அந்தாதி, அகந்
 தியர் முதலிய சித்தர்களின் பொருதால் சூத்திரச்
 சாப்பிடுவோரும் பிழையறப் பரிசோதித்து வெளிப்
 படுத்தப்படும். சாத்திரசகாயஞ்செய்யுநண்பர்களுக்கு
 கைம்மாறுபுரியுநிகழ்வெறெங்குத் தோறுவையால்
 உப்புண்ணியர்களுக்கு மிக்க பெரன்புடன் திரிகரண
 சித்தியாய் கோழுவந்தன மளிக்கக் கட்டமைப்பட்டுள்
 டும்.

தாமது வந்தனம்

ஆருடையான தேரைப் சாத்திரங்களைச் சார்
வானுக்கும், சிதம்பரவானுக்கு மாபூதியா யலிக்கா
படி ஆயுள்வேதபாஸ்கர் சி. த. சுப்ரமணிய பன்
ரால் சுத்தப்பிரதிபாக வெளியிட்ட "வைதனாரு-
கருக்கம்" "நீர்க்குறி நெய்க்குறி" சாத்திரங்களைச் சார்
பின்னர் அவர் திருச்சுமாரர் முத்தையின்னை யவ
ளால், புதுப்பித்துப் பதிப்பித்ததற்கும், மொனைப
கம், கரிசல் இவைகளுக்கு முன்னோச்செய்த உரைக
ஒரு வாழ்கையாற்றி யச்சுட்டு வெளியிடுத்திய ஹக்கி
பா, முகம்மது அப்துல்லாசாயபு அவர்கட்கும், இச்ச
நூத்தை ஏட்டுப்பிரதிகளி னின்றும் பெயர்க்கெழு
வதில் கிடை முயற்சியுடன் உதவிபுரிந்த வனது
பர் எம். தேவாஜிராவ் அவர்கட்கும், ஆலசெயமும் அப
நீழையும் தெரிந்த மட்டிற்கும் கெரிடாமற்படிக்கு
சுட்டு வெளியிடுத்துவதில் உதவிபுரிந்த சென்
லிஜயலிடன் அச்சாபிசா ரவர்கட்கும் யாம் பக
பூர்வமா யலிக்குந் வந்தனத்தை யன்புடனேற்குமா
கோருகிறேன்.

சென்னை, மூலம்,
1906ஸ்வ நவம்பர் }
80உ

இங்ஙனம்,

க. ச. முருகேசன்.

தம்
கணபதியே நம:
ஸ்ரீ சிவகாம்பரியர் துணை.

தேவாபமா முனிவரால் வருளிச் செய்த மருத்துப்பாரதம்.

கணபதி துதி.

மனதேவையுள் பென்ன
மருத்துபாரதத்தைப் பாடிச்
சூலவந்தகம்பாராகல்
கட்டியங் கதைக்கையாட

மருத்துப்பாரதம்.

வலனைமுன் னாடிமுன்றி
வொன்றிடை முதல கப்பிக்
சுலகழி முனைசெனபார்க்கிய
கணபதி கர்ப்புத்தானை.

ஸ்ரீ கருஷ்ணமூர்த்தி துதி.

விருத்தம்.

வாதமாய்ப் படைத்துப்பித்த
வன்னியாய்க் காத்துச்சேட்பச்
சீதமாய்த் துடைத்துப்பாரதம்
தேகத்திற் குடியாணைந்து
புதுவந்திபமா னைவர்
பூசைகொண் டவர்பாத்திந்து
நாதமாங் கெண்ணுமூர்த்தி
நமக்கென்றுந் துணையாவாரே.

தரு-துசாவந்தி-அடநாளம்.

சுரமி ரகஷணை செய்யவே பானகிஷ்ண
சுமிரகஷணை செய்யவே

(சாமி)

புடிலா தாசாட்டை நாடிக்கண்ணு
பொருந்திய விக்கிரம பாட்டை
யாமுனர் மணிக் காட்டை

வெட்டி மருந்தாகிற நீலக்கோட்டை
சட்டுவிக்க நேமவுள்ளப் பிட்டை

நாமலி யுழிந்த கூட்டை

பேம நிதிய மூட்டை

யாமெய்த வினை யாட்டை

(சாமி)

பலதேவர் நவக்கிரகம் பெரியோர் ஆதி.

தரு-நாட்டை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இத்திரன்முதலிய பெருமிக

பாசாதன சகைவரும்

நந்தமுன்னருளிப் பருத்துப்பாரத

நாடசமுதேச சொலியே.

(இர)

சரணங்கள்.

கந்துமெய்வாரியி னாடி களாம்பதி

கலக்கப்பிணிசூழிகள் பதுக்கு மெய்காட்டினிற்

நந்திரமருத்துவ ராசிகச்செங்கோல்

சபையினில் நடமிடவே.

(இர)

கந்திரதைதிரி கடுகு முப்பலி புப்பு

கடுக்காய் சாதிக்காயெலங் களிப்பாக்கதியனாம்

இந்திப்புசிரகங் கடுகுள்ளிவசம்பரி

யிலவங்கமரிசனமே.

(இர)

கந்தரியானிரு புதல்வர் வடுகர் வீரர்

துர்க்கியனுமாச்சாந்தர் காலிரிட் சாட்டனர்

நந்திதவந்திரி குறுமுனிசித்தர்கள்

நவக்கிரகமிவந்துணையே ஜெய ஜெய.

(இர)

வெண்பா- அனைபாட்கம்.

ஞானியுழவைக் கொணர்ந்துதல்போ லாக்கு

வனமாக வெண்டலிப வர்த்தகை—யுளபொருளை

காவளத்தஞ் சொற்போத்தேய் நாடகமிதானையினால்

காவல்குழன் சொல்லுகிறேன் நான்.

நூல்

விருத்தம்.

திபனலடவை காய்நோய்

திசைமேய்வா நுகியான் மாப்பார்

வேபனப்பைங்குழாநோ

பெதி சினக் குடிப்பிணிக்கே

தாபனப் புத்திமேரு

நுனிலறி வெணுமே ரம்பர்

பாபனமிலா மருத்துப்

பாபந் மெழிதி னுரே.

விருத்தம்.

வேதவியாசப்பொருப்பிலருட்செளபாக்கிய

விக்கினராசன்வரைத்தபடியேவாத

வெப்பி னுச்சிரைந்தேநர்வ தற்குளெந்த

வினா நஞ் ஸீமெய்க்குமுந் தோய்க்குள்ளாகி

வாதுபுரிநுனுவாதத்தினுக்கைந்தேநாளா

மற்றதற்குநோயடங்கவருத்தஞ்செய்யுந்

வருகன்வ வினைக்கெல்லாமிரண்டேநாளா

மற்றவையுமேற்படியேயவைகள்வோலாம்

பாதிநோநோய்ச்சல்லியங்குருக்கப்

படியேயெல்லாப்பிணியும்விடரித்தொன்றும்

பருவரலாம்வாதசேட்பாந்தத்திற்கும்

பாதிநோசரிப்பதினெட்டேநான்

காதுமலர்வீடுமர்க்குந் துரோணருக்குங்

சன்னிறுந்குஞ்சல்லிபற்குங்கைக்குமுன்னுங்

கந்தருக்குள்ளேமற்றபடையுமாசநருங்

காவல்குமடங்கிறிந்குங்கைக்குந்நானே.

ஆதிபார்வம்.

சகல வெற்பத்திசனும் வளன் முறைகளும்.

கண்ணிதள்-இராகம்-ஆரவி ஆதிபார்வம்.

மணிநி மெழிவே மணிநிறவண்ண

வணிபெறுமுனைகையருளாறுகண்ட

மெழுகட்டவாடைதே வென்பெண்காம்பு

பழுவெய்யோம்பு படியினிநாள்

மதிபெனுமதிக்குல மரண்புரட்சேயாம்

புகவெனுமதொபுர புத்திரவழியாற்

சுதமுறுமனம்புத்தி சித்தமாவகாரம்

புகவ்வராய்வருக்கம் புண்ணிபவகதோர்

சந்தனுவெனுமுடன் சந்தனுவிறன்

மந்தகனியிய ஹி மாயைமயக்கம்

விரதமாவகாங்கேப மெப்சக மன்பிதர்

மச்சகெத்திபயி மச்சகெத்திபென்னு

மிச்சகையநதகத்தைக்கு வெள்ளிசெய்விதா

நுலிவெனுமிமேற் தோன்றலொதற்பின்

பனியிருவினைமகி பவராமனுர்

தவாட்டகுறப்பாளை தனிவேண்டாரும்

..அங்கவம்பவளை யம்பிகைகும்மை

மனஞ்செபிவித்சம்பையமா மாவிரித்தைத்

தண்கதொருவன்னிபாய் தானிருந்திருநாள்

தந்தையாழனுசுநர் தன்வசப்பாட்டெ

சந்ததியின்றெனத் தாயுரைத்தருள

விச்சவவறிவெனும் விபாரப்பின்வயாங்

மருந் துப்பாடம்.

13

கொச்சையிழைவிபர்க் கூடவாங்கொருத்தி

நாமசுமெனுந் திர தராட்டணியின்நவ

சொமமாகிதாம் நெத்திரப்பழுதாய்

மற்றவளிநாசது வழிபாண்டுமைந்தனைப்

பெற்றனன் சித்தியின் பிரபலமிதெனவே

பன்பெனுப்பிவிபொர் பகர்சாந்நுவிதச்சே

யன்புயர்வினாணை யளித்தனைப்பால்

முறையிலமுறையினின் முக்குணச்சேய்க

விறைநையானமைச்சேன விருக்குநாள்மேல

நாமதமாந்திர தராட்டன்னாந்தரியா

மயக்குத்தைவேட்டாடெனன் னுந்நாறுத்தன

[வங்

கன்மேந்திரியக் தாணைந்துங்கட்டியே

புத்திராநாமேமா புத்திரியொருத்தியும்

வன்னமுன்பிதந்நுலின்னிடாப்பிரிங்கமாமாய்

மன்னியேவனருநாள் மருவிரச்சுதமாம்

பாண்டுனாபகக்குத்தி பரிவுமாத்திசையைத்

நிண்டிநிண்டாமுனஞ் சேர்குந்நிமந்நி

வன்னமார்த்தநாண்டீன மருவிட மாச்சரியக்

கன்னனைவளித்துமா கன்னிகையாகி

வைகயுயின் பாண்டு மன்னருளாலோ

ருளாகரமின் பியை என்மந்திரத்தி

விதண்டமாத்திரைக்கனித் தெஞ்சியமுன்றி

விதண்டுநிபுறமஞ் சானபுத்திரைப்ப

பெற்றவினைம்பூதம் பிள்ளைகள்வளர்காள்

வெற்றிசேர்பாண்டுமன் விட்டினைச்சேர்ப்

பொவரினத்தின புரமெனும்புத்தைக்

கோனெனுந்தாமதக்குருடன் சேய்நாற்றுடன்

சேர்ந்து நூற்றைந்தெனுஞ்சுருட்டன்பொருக்கா
வீந்துகாளீன்று நேர்ந்துவிடுமனும்

பிதாமகன் சொல்வழிப் பிரியராங்கிருபர்
சிதமெனவருதுரோனாத் தேசிகர்கொடுக்க

கோதறுகக்கிலம் குருகுலந்தழைக்கவே
யேதமில்லைக்கல்வி யெல்லாந் திறத்தொடு

சுற்றபின்மாச்சாயத் கன்னனூற்றேயு
நற்றாரைவிசையன் நட்பின்மைபுணவும்

பாவமுன்கயோதனன் பகருமேற்குன்னனைச்
சிவநன்பாகவே சேர்ந்திருந்தனரே.

தரு-பியாகடை-அடதாளம்-

பல்லவி.

இருந்தாரே குமரரெல்லாம் நூற்றைவரா
யிருந்தாரே குமரரெல்லாம்.

அதுபல்லவி.

இருந்தாரத் தினபுரியினிலே விடுமன்புரி
திருந்துதாமதஞ்சொரிதிரதராட்டநன்சரி (இரு)

சரணங்கள்.

வாரணாபுரியென்னும் வளர்பாதிமெய்துன்னும்
பாரணரசமுன்னும் பரிசனமிகப்பின்னும் (இ)

ஆம்மமெனும்வீராய் அரக்குமாளிகைநீராய்
போமாறனவிபேராய் போற்றியெகடவேராய் (இ)

ஆலத்திடும்பன்குற்ற மனுசுப்பின் னுடனேற்ற
காவத்திடும்பிபோற்ற கிடோர்கஜவளிதோற்ற. (இ)

தாரகமெனுமேக சக்கரபுறத்திப்பாக
தேர்நீயதுபோகக் கூடியப்பாலேக. (இ)

துணவொனுமொருசொலி தருப்பதனருள்வேலி
புண்ணியபாஞ்சாலி புணைமாலையிடக்கொலி. (இ)

யுக்தினமெனுங்கோடி வேந்தர்வருக்கோடி
திக்கிலொளிக்கச்சாடி தினமுடற்பயைக்கோடி. (இ)

திடீர்மேலேயிடர்காட்ட மில்லாமன்னவாக்காட்ட
படராபலையொட்டபண்பானதொலையகட்ட (இ)

மந்தரமாகியகாண்ட வனமலைச்சட்டி கல்புண்ட
சந்தரபுடையீண்ட தனஞ்செயலொருகாண்ட. (இ)

ஐதலைக்குறிவொன்றை யாமெனுமுநெருநீன்றே
தந்துருப்பதைநன்றேதரப்பகைவினைவென்றே. (இ)

கொல்லைவிற்குருசொன்ன சொற்படியொருவின்ன
நல்லமானவன்மன்ன நடத்தினுரிவரென்ன. (இ)

தெய்வீகமெனுந்துய்ய தீர்த்தயாத் திரைசெய்ய
மெய்விசையன்பைய மெவச்சிலாமுன்னுய்ய. (இ)

எயரென்னுநாக கன்னிவிசையந்நாக
தோமில்லலிமொக சுபத்திரையாசையுமேக (இ)

விருத்தம்.

அத்தினபுரியாமெய்யு ளவையவப்ப திபுளவிக்
குத்திரவிகைகளான குருகுல பதிந்நுப்பத்தர்
பத்திகேர்பஞ்சபூதப் பாண்டவ வைவந்தனை
புத்திகொல்குருகாடென்னும் பூட்சொடாள்என்றே.

கண்ணிகள் தரு-சம்பை-

வாதசரவிடுமனும் வாழைதச்சுயோதனனும்
வாதசன்னியனாகுந் தவாதகுன்மகன்னனும்
தனுவாதகுந் தவாதகுந் தவாதகுந் தவாதகுந்
சுனிலாதகுந் தவாதகுந் தவாதகுந் தவாதகுந்
அதிசாரவிதாநுமை மாந்தலக்கனமகனும்
மதுமேகச்சுமித்தவனும் வன்னிமந்திரிகனும்
சிதச்சுரதாந் தவாதகுந் தவாதகுந் தவாதகுந்
சிதவாதிச்சாரணரும் சிதவாதிச்சாரணரும்
பித்தசுரச்சேனைகளும் பித்தசுரன்மலாயினும்
பித்தவெப்பக்கஞ்சுபுயம் பித்தவெப்பப்படரும்
மூலவலியின்மலனும் மூலவெப்பின்மலனும்
மூலசன்னிக் கனத்திரமும் மூலமித்திரமும்
பீரச்சுச்சேடியரும் பெரும்பாட்சிசெலையரும்
மீனவினைத்தொழுந்தையரு மிரைப்படியமையரும்
நீரிழிவுத் தூதியரும் நீர்க்கட்டிமித்திரரும்
நீர்க்கோவைக்காலரும் நிறைத்தொருமையாநர்
கவுரவர்களுளவினைக் காரர்பட்சமிதுவேறு
நவீலபண்டவர்களான நாசவலித்தமுங்கேள்
நாடிருணமிரண்டான கவிவாதித்தந்திரரு
மீனவினையுடற்கோட்டை யினத்திலிருந்தாலும்
பிணிகளுக்குட்பகையாகிபெருமபான்மையவழிதங்குட்
கணியுமகந்தபாகி யடர்வதெவ்வாடுந்நிலை
கவுரவரிருந்தாலும் காங்கையன் விதாரன்கிருபன்
தவாதகுந் தவாதகுந் தவாதகுந் தவாதகுந்
இவர்களுமுநிருவருமுன் னென்னாறுபாண்டவர்க்கு
விவரவுள் ளுறவான் விவரவுள் ளுறவான்
உவ்வானவலமேய மொவ்வொப்படியுமிது

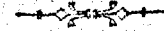
பவமிலாவியாசரென்னும் பண்டிதர்களறிவார்
கண்ணனொன்றுங்காயாவும் காத்தருமனொருந்
திண்ணமிருவிமனெனும் திருமாலுந்தியுமே
அருச்சுன்னனியமருது மாநகுலன்சைவலமுந்
சிரத்தையுள்ளநீதி சகாதேவன்காவலுமே
காரியபிரம்வனியுங் கதோர்க்கருனாகியபனையும்
பாளைதுருப்பதைக்குமாரர் பஞ்சமூலமுமே
துருப்பதையுந்தாமனியும் சுபத்திரையாம்வழக்கையும்
நருத்திரசித்திரங்கதையலியும் நாகக்கன்னிவழையும்
அரவனெனுமிலைக்களியு மாளசாத்தகவனமுந்
துருப்பதையாகணியுந் துட்டத்தியமகமுந்
கிசண்டிபெனுங்கொத்தாஜித் செய்விராட்களியும்
உகந்தகவேதனாத்தம்பை உத்திரனாமருகும்
கிட்டினனும்காரியமும் கிளர்த்தருமனாமயமும்
இட்டமிருவிமனெனும் மிரதமும்வங்கமுமே
விசையனெனும் தாம்பிரமும் வீரனகுலனெனெனும்
இசைகொள்சகாதேவனென்னும் மிரசிதமுந் தரிசும்
அபிமனாகியபொன்னு மாங்கதோர்க்கருதுத்தரு
மிபங்கொள்பாஞ்சாலே மக்களெனுமுப்பைந்தும்
சாத்தகிராகாமும்பேர் தருகிசண்டியப்பிரகரும்
எத்தவுத்திரகுமார னென்னுமிலெங்கமுமே
துருப்பதையாங்குந்தகமுந் சுவேதனெனும் தகரமுமே
லிருக்கும்வானென்ன விசைத்தகரத்தமுமே
கண்ணனும் தாளகமுந் கதோர்க்கருன்கேயாஞ்செயும்
பண்ணுமாமகனான பாஷாணவகையும்
வாயுமகனெனநீர் வாளமுங்காண்டியனென
வேயுநாடியுமபினி யினமுமிசைவாகி
அபிமானத்திரிகரு மரமகனும் திரிபலையு

மரிமதனும்வெள்ளையியு மருச்சுனனும்வசம்பும்
 நகுலனெனுஞ்சீரகமும் நற்சுகாதேவத்துடியு
 மிகும்பிமச்சதகுப்பி விராடனெனுங்குகும்
 பாஞ்சாலனெனுஞ்சா பத்திரியுந் திட்டந்தாய்ம்
 னஞ்சாதிக்காயுமலி யானகுங்குமமும்
 கதோர்க்கனும்ராட்டமும் நாகச்சிறுவனும்மோடியும்
 மடல்கொள்சாத்தகப்பிபருணம் யானவிலவங்கமுமே
 அடர்நுரப்பைநமக்க ளானதாபிசபத்திரி
 கடகரோசனிகோட்டய் கடுமாய துங்கம்
 ஒமமஞ்சள்கசசாசெ வுள்ளிதோரோசனையி
 தாமெய்சரக்குள்ளதெனு மடர்பரிவாரமுமே
 வினைச்சயோதனனுமுன் விமன்பொருட்சரக்கி
 னினந்தையெல்லாங்கங்கநதி யென்னுங்கள்ளில்வி
 நஞ்சானகாடியிலும் காதுவிரைநாலுவிசை [ட்டி
 அஞ்சாமலினமறிக் தப்பாலுமேலே
 தீர்த்தயாத்திரையாதி தீர்த்தத்திற்க்கொபாதி
 ஏற்பாடுவிபரமுத லெல்லாமறிந்தே
 தாய்த்தந்தையெனப்பரிவுஞ் சகலகுணவியாசரேணம்
 நேயமிருமருத்துவத்தின் நிலைமைதேரிந்தவராய்
 நோயினன்மெய்க்குருநாட்டை துவலாயுள்வெதமெனு
 தியநெறியல்லாத செங்கோற்செலுத்தி [ந்
 துங்கன்புதன்பொன்வெள்ளி தேசிகார்தனார்மரபி
 செங்கொல்லர்வெட்டுவர்கள் சேகரர்முன்காண
 பற்குணனப்பன்காணி பற்குணிகேல்வருகாலம்
 நற்குணமென்றவரும் நாட்டிலிருந்தாரே.

ஆதிபர்வம் முற்றிற்று.

சபாபர்வம்.

விருத்தம்.

தேவியுறப்பாஞ்சாலி மானங்காத்
 கீழுதங்காத்கவலிடதமா மைவர்
 காவல்புரிசுருநாட்டி நோயாதுறு
 கவுரவர்பான்மயித்திரியாய்க் கலந்துகாண
 வேலாராம் மருத்துவரான்மதித்தலோச்ச
 விடித்ததுலத்திடுதலிட லெரித்தலந்த
 மேலுதலாமெனுஞ்சபையில் ராகுபு
 வினைசெய்வாரநிரைமுதல் வந்தனைசெய்வாரே.

தரு-திரிபுடை.

அருமையாகிய பூவைநல்லங்க மணிமுக்கடுகவை
 டானதெய்வத்தைப் பெருமையாகிய மருதநிலமென்று
 பேசலாமே

தருமராசனும் விமசேனனும் சைவசாகியும்
 நகுலனுந்ததி தெரிசாதேவனுங் துலையெனுஞ்சை
 சேர்வதானார்

அரசதாமரை மருதுசைவனும் அறன்பெர்கருந்த
 பொன்விரததாம்பிரம்பரியுபெருவெள்ளியும்பலம்கேர்
 வாளம்பச்சைநாயி

சேகரதுடி வசம்புவெள்ளுளிரையாகியசபையி
 லேவலசெய் வாரெனச்செறி யாயுள்வேதிப
 ருடன்வந்தாரே

வந்துதமயணை வணங்கியனுசர்கள் மருத்திலுபருமி
ராசருபமாம் மந்தரவயித்திய முயற்சிவினையெய
மதிக்கின்றாரே

அரசினையமுதற் தருமனுக்கினை யாலையானது
மேற்கொடரவந்த விரதவிமலும் மருத்தாமிர
விந்திரன்மருத்தோமே

பாசியெகுருகு ஸப்பிரதாபனும் பகருநாவல்வெள்
விசாதேவனும் ராசருபதனுக் கருத்தபீட்டிட
நடந்திட்டாரே

தெற்குடைக்குடன் மேற்குதிட்டிசை திங்கெனுஞ்சதுர்
பக்குவகுண மெற்குநித்தென நால்வரும்பிரிந்
தெகினாரே

மதித்தலோச்சுத விடித்தலுலர்த் திடல் வசிக்கச்செய்
[திடல்]

புகைத்தலெரித்திடல் வஸ்திரபதன்றியெட்டுத்தியோ
வழியதாக [கத்தின்]

நாலுபேரின்புன் னவன்தன்செயொடும்நடக்கமற்றவர்
வடக்குபூர்வக மேலேமுத்திசை சென்றுபகையிருள்

வென்றிட்டாரே

முன்னரோதிய பொருள்களாமென்றும் முத்துப்
[பவனமும்]

நத்துங்கவடியுங் கன்னலுங்கனியும் பனத்தொடுகனை
வேரும் [ப்பும்]

விரையநறைமது கேயமனோமுசர் வெண்ணெய்க்கதைது
[ப்பு]

பன்னியத்தொடு மிசையப்பூபரி தானபொருள்கொடு
மேவினாரே

கருமருத்தனர் முன்புதுலைச்சபை சாதாரணசருங்
கொணர்ந்தசெயப்பொருள் வரிசைவரிசைய தானபலவி
வகுக்கின்றாரே [ஹை]

ஆவரவர்க்குள பலமுநிறையுமெய் யாகிவெளிப்படை
குறிப்பிற்காணவே நவரசத்தொடு மருத்தராய்ப்பார்
நடத்தினாரே

கனகமிரகித மிரும்புதாம்பிரங் காரியஞ்சுதங்
காந்தந்நராவங்கம் மனோசலைதாளசம் லவணமப்பிரக
மளவுகவடி.

விளகுமனைசுக்கு வசம்புநிலவங்க மெய்மோடியரிதவி
கோட்டஞ்சா திக்கா யுளிகுடாநிகொ ரோசனந்துடி
போமமுதலே

உணவுகடைசிப தானவரசமு னோடுமேவவந்
தமர்நிறை கணிதமொருதொடி யிரண்டுமூன்றி
லக்கத்தினாரே

சடமுஞ்சத்தமுமெட்டுமொன்பதுந்தசமுமொருநிறை
வதைவகைசரக்களு மடரவரவர விரட்டையொற்றைக
ளாக்கினாரே

ஆனபின்வினை ராசருபத்தை யயரவேதின
முயலவேவினை யானனாதியர் சேனையுடன்வா
வலுப்பினாரே

வாதகர்மெனும் வீடுமன்முதல் வாதசேட்பச
யோதனன்சன்னி வாதத்தம்பியர் கன்னனாகிய
வாதகுன்பமும்

தலுவாதத்து ரோணனுமஸ்வத் தாமச்சன்னியும்
சன்னிவாதமார் தனதகிருபனுஞ் சேட்பசன்னியாஞ்
சகுனிகாணம்

சாற்றமதிசார விதுரன்சேட்ப வேதையிலக்கணன்
 னையுமதுறக மெற்றாயிந்தவன் சுரக்கிராஸிக
 னென்னுமடைச்சம்

சித்தசுரங்கனான் தூதரும்பினுஞ் சித்குன்மமாஞ்
 சேனைத்தலைவரும் சிதவாயுவாம் வேஷகாரருஞ்
 சேவத்தார்

சிதவெப்பமாய் கொல்லரும்பழஞ் சித்தகாழிச்சலாம்
 பொருளருங்கனச் சிதப்பொருமலாம் விருதுமல்லரும்
 செந்நீந்துவந்தார்

சித்தசுரமெனுஞ் சேனைசூழவே சித்தசுரத்திபக்
 குருட்டோசனும் சுத்தசுரக்குண ரஞ்சயன்வழி
 சொல்லவந்தான்

சித்தகுன்மவா யிவ்முன்வரப் சித்தவெப்பகட்
 டியற்களகூறவே சித்தவாயுச்சே வாகனாணிவாப்
 பின்வந்தாரே

மூலவெப்பக்கார தாரிதன்னுடன் மூலசன்னிந்
 பெருந்திருவர மூலவாயுத்து சனையுஞ்சினையின்
 முந்திவந்தார்

மூலமுதற்பினி ராசகன்னியர் மூத்திரக்கிரட்சி
 பட்டத்தரசியர் மாலைக்கண்ணனுஞ் செனிவித்தாய
 வந்திமொய்களும் [ரும்]

பிரசுப்பெயர் சேடியர்பெரும் பாட்டுச்சிலையர்
 காசத்தொழுத்தையர் தினவினாமுரிச்சுயிரைப்பெனுந்
 தினமடவார்

நீரினிழிவெனுந் தூதிரீக்கட்டு நிமித்திகன்பல்லை
 யுக்கிராணத்தன் பாருமோதரத் தலையாரியிவர்
 பலரும்வந்தார்

மேககிரந்தி சுராசந்தன்முதல் வேற்றுமன்னரும்
 ராமகிருஷ்ணர்க ளாகுமிருவங்க மருந்துவருச்சரு
 மனுசைனாரே

கரும்பொன்னுன நரேந் திரசமுகமுங்க தித்தவாதவை
 ராசசமுகமும் விரும்பிமருத்துவ ராசசுயத்தின்
 வினைசெய்காலை

கெத்திதுருப்பதை வாதவைமன்னனைக்கேலிசெய்தது
 மயமனுடனவன் வந்தையானதுங் கண்டுளேயிகல் [ம்
 வினைத்தன்றே

வெளிக்குமாத்திர மொருவர்க்கொருவர்கள் விருப்பமிச
 [த்தானே
 யிருப்பமகமுற்றி யளிக்குமரியாதை பாக்குவெற்றிலை
 யாங்கைமுறைபால்

கண்ணன்பழம்பகை யானசராசந்தன் கரம்வினைகளுந்
 கிகலபாரிகல் கண்ணனுடனுர விமசேனனைக்
 காட்டினானே

காரியத்தினால் வெல்லவரியமே கங்கிரந்தியை
 ராசத்தினால்வெல்லும் காரியத்தினை லோதநாயகன்
 காட்டலெனவே

இடும்பிராயசன் சராசந்தன் தலை யினைத்தரித்தபின்
 வினைச்சுயோதனன் கடுங்குரோதமுள் எடக்கெழுவி
 களிப்பைக்காட்டி [குக்]

21

மருந்துப்பாபநம்

அளவளாவியே பொருவர்கொருவர்கோ யானகவுரவா
 ரவிழ்தப்பாண்டவர் களவுப்பிடிப்ப வருளவுமாகவே
 கலந்திட்டாவே

சுருமந்தனா ரனுக்கையாவினைத் தந்தைசோதரர்
 மைந்தர்மித்திரச் சூருவெல்லாக்தம் தூருத்தேவழி
 கொண்டுபோனார்

மின்புகண்ணாறு மேசராமனும் மிழிந்துபோனபி
 விருத்தவைவரு முன்புபோனவ லோகநாயக
 முறைசெய்தாரே.

விருத்தம்.

சுவுரவனோ மினமனிழ்தப் பாண்டம்கள்
 கனமரும மறிந்தானப் பொருமையாலுந்
 தவருநலம் பொல்லாத காவத்தாலுந்
 சபையமைந்தோமதுபார்த்து விருந்துமுண்ண
 நலமாக வரவென்று வினைத் தூதேவ
 • நாடியது நருமன்முத லானோரெல்லாம்
 விவரமிது மந்திணுபுரி யைச்சென்று
 மேவின ரவருட னளாவினாரே.

தரு-கொண்டி..

கருந்தாததந்தின்முனை—ராக

கான்மகன் செப்பன்டர் கோன்மகனை
 எருவாகிய நகுலன்—வெள்ளி

பென்னுஞ்சுதாதேவன்பொன்னமிமன்

துத்தக்கடோர்க்குலனுந்—கெந்தித்

துருப்பதையுஞ்சொல் நெருப்பெனவே
 மன்னையவன்மனை வயக்—கண்டு

வந்தனைசெய்தனர் தந்திரமாய்
 அரசசபையிலேவர்—வைக

வந்தப்புறத்தினில் கெந்திவைக
 ஜமாத்தியமறையாந்—சபை

யாதாரமான சிங்காதனத்தில்
 ஹரியோதனன்வாதத்—கபத்

துச்சாதசன்னிக் கனிஷ்டனுடன்
 குரமானகன்னெனும்—வாதக்

குன்மஞ்சருனியையச் சன்னியுமே
 கதுவாதமாந்துரோணர்—அஸ்வத்

தாமச்சன்வாகிருபநாமச் சன்னிவளி
 வினுவதிசாரமது—மேகச்

சயிந்தவ ஜனேகப்பொல்லா
 சுரத்திராணிமத்திரிகள்—வினைச்

சுத்தமுந் துர்ப்பிணி மற்றவரும்
 தணவாச்சபைநிலே—யந்த

தர்மனைவாதவைக்காரம் மன்னன்
 தகப்பன லுமதியுந்—தம்பி

தாட்டிகமுந்தோழன்வாட்டிதமும்
 மாமன்செய்தந்திரமுங்—கொண்டு

வாதசாரார் ஐந்தாதைசொலும்
 முனிபஸ்வத்தாமன்—கிருபர்

முன்னவினாரன் விகன்னனிவர்
 சொல்லுவார்ந்தையுந்தன்வி—ரசச்

சூதாடவின்வென்று வாதாடவே
 3

காலகரணஞ்செய்ய—நல்ல

கால மென்றம்மான்சொல் வேனோயிலே

மதியாகியசரக்கு—குரை

மருதஜூழிற்செல் நேரெனவே

நருமக்கடவுள் சுதன்—மிகச்

சம்மதமாக ரூதின்முயல

சகுனிவினேவலத்தான்—முயற்

சாற்றுமறமுனைத் தோற்றுவிட

வனமாயிமாதேவ—பல

மாட்சியவ்வேனோயிற் றுட்சியதாய்

கிலமானதுகண்டு—வங்கம்

கிட்டினனும்மெச்சும் நெட்டிகல்போய்

ஆவமானமாரிருப்பை—வகியை

யறிந்துகொண்டு வெப்பவினை

கன்னன்சகுனிசொலும்—பொல்லாக்

காரியாலோசனை விரியத்தால்

பாவித்துச்சாதனஞர்—கெந்திப்

பாஞ்சாயிபை யுடலாஞ்சபையில்

கொடுவாவெனவேய—ஆவன்

கொண்டுவருவதுங் கண்டுகட்டமா

காந்தாரியாமூல-வெப்பச்

கருமியிருக்கவுந் துர்மகனாக்

துரியோதனன்முன்னே—தம்பி

தொட்டிமுந்நுவரக்கெட்டவினை

மாராவிபத்தினியை—யதற்கு

வன்னியென்றுஞ் சற்றுமுன்னுமல்

கூறுதவார்த்தையெல்லாங்—கூறிக்

கூடையுரியென்று கூறையிலே

ஆவ்வாறுவாதசன்னி—செய்ய

வக்கினிப்பெண்மானம் வக்கினமாய்

காரியக்காராம்பு—சிலைக்

கண்ணனெனுத்தனநண்ணனையே

காராயணமுறைபோ—வென்று

நாடுமுன்னேமிகு மாடைதா

தகவரபெனுந்மேக—வண்ணன்

தந்துணையாமுறை தந்துநிறை

புகையாகியபங்கு—மின்றிப்

பொன்னெறிச் கண்ணிலானறிவும்

துரியோதனனறிவுந்—தம்பி

தோழனம்மாளிவர் பாழறிவும்

பரியாசமுன்கண்டு—பஞ்ச

பாண்டவர்கோரிக்க வேண்டிமுன்னேன்

அறிவாட்டக்கைசிலை—சிலை

யாதான் பிதாமகன்பேசமுன்னேன்

குருடன்முகம்பார்த்து—நடுக்

கூறுகின்றாரைவர் நாடுவிட்டு

வருடம்பனிரெண்டு—வனம்

வைத்தேமலக்கியாதம் வைக்கொன்று

ஆதப்பதின்மூன்றே—யெல்லை

யாமென்வைவருந் தாமெனவே

குறிப்பால்வெளிப்படையால்—முன்பு

கூறுமிகலை யெல்லாரும் நன்றாய்

அறிபச்சாதாகிசெய்—வாத

வைபதன்சன்னியாம் வெய்யவர்கள்

துரியோதனனறி—நூறு

கூட்டறையும் நமன் பட்டணத்தில

சேர்ப்பேனெனவுரைத்தான்—ரவி

சேயைத்தனஞ்செயன் மாயன்போல்
கொல்வேனெனவுரைத்தான்—வஞ்சக

கோதாரச் சூனியைச் சாதேவன்,
மாய்ப்பேனெனவுரைத்தான்—பின்னு
மற்றவரையேகுக் கொற்றவனும்
கொல்வேனெனவிசைத்தான்—கெந்திக்

கூற்றானதுருபதை நூற்றுவரும்
மான்டானபின்முடிப்பேன்—சூழல்
வாரியென்றான் கவுமாரியைப்போல்
குளாகுமித்தையெல்லாம்—கேட்டுத்
தூயவன்மேவு மபாயமென்றார்
ஆசாரியர்பாட்ட—எப்ப

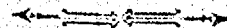
எத்தனைபேரு மனத்தொன்றார்
நல்லோர்பெரியோர்கள்—எல்லாம்
நானோத்தெரியுமிச்சூனிகென்றார்
கருந்தா திறையாதி—யைவர்

காட்டுக்கெல்லாக் தெய்வஞ்சாட்சியென்றார்
நாடாமுறையைவிட்டார்—தொழி
என்றெனுங்கானத்திற் சென்றனரே
மனையான்கந்தசுமம்—ரச
மாருதியும்வனஞ்செருமுன்னே
பினமானநால்வருட—னெதி
பேசத்தருவனவாசத்திலே.

சபாபர்வம் முற்றிற்று.

ஆரணியபருவம்.

விருத்தம்.

தருமநந்தனன்கான்மதலையிந்திரன்சேய்தருமத்
திரகேயார்பாஞ்சாலி, தம்பதியெனும்வாகடமுநைநீங்
சொலையாங்கானகமேனி, யருமைமாதமாம்பரமழவி
கையால்டலைசுந்தாரமாத் திரைநெய், யாக்கிரணத்தூ
ளிலேகியம்நரியமடுபுனல்சூரணங்கலிக்கங், கிருதமை
தைலமெண்ணெய்வேறுஞ்சக்கிலவிரேசனப்பற்று, கிர
ணவத்தியொற்றுதற்பகற்கா திகடங் சூருகுளிகைசங்கி
தையா, மொருமையத்திரங்கனாகவுமேலேயும்பரைக்
கீழிகாரத்திடவு, முகவிசெய்தருண்முக்குணநரம்ப
பியாவொருமுதலிருபதந்துணையே.

தரு-வருளி-தாளம்-ஆதி.

ஐவருமையுடனுவராகியேசலை
யாரன்யத்தைச்சேர்த் தார்காரியக்காசை
மைவருதுணையா நபண்டிதன
ஊழாங்கைவரிசைக் குளகப்பட்டார்
இந்திரநிலவனச் சாரலேயேயுதித்
தேயிருப்பான்வேலோ யிலேபாவகமுனி
தந்திருவருளாலே யிருபதுகாலோயிலே
சுதுவிக்வேமப்புகை யாலேபற்பமென்கிற

சத்திராத் திரவந்தணை நருமன்பெற்றான்பின் னுமீ
 தன்மலைப்பாஞ்சாணி யருங்கற்பா னும்
 ஆந்திரோக்ஷியமுனி யருளாஸ்மேற்படிதானே
 யக்கினிகளை பெற்றான் கித்தாரநாமம்
 சபமுனிபருளினான் முன்னோம்புகையினுற்
 சோடசகாளையி னேமருத்தின்சேய்
 சபலமில்லாதபற் பத்சத்திரக்களை
 பெற்றுதன்முனியரு ளாலேவருமேற்படி
 ஆக்கினிகளை பெற்றான் கிதாங்குமுனியரு
 ளாலேயிற் திரன்புதல் வன்பஞ்சாக்கினியோமம்
 பக்கதினத்துக்குள்ளே சந்திரகளைபெற்று
 பகர்சலசந்துரு முனிவருளாலே
 மேற்படிமேற்படி யக்கினிகளைபெற்றான்
 மேலே நகுலராசன்
 மாந்தப்பிரமசாரி முனிபருள்வரந்தாலே
 வாரத்தினத்துக்குள்ளே சடாக்கினியோமம்
 குப்பிராஸ்திரத்தைப்பெற்றுச் சாம்புபூஷணமுனி
 கொடுத்தவரத்தினாலே மேற்படிதானே
 நிபமாகெருப்புக்களை பெற்றான் சகாதேவன்
 மேனேரபுஞ்சைமுனியானேமுக்கனலோமம்
 பதினெட்டுகாளைக்குள்ளே சோமாஸ்திரத்தைப்பெ
 பாசமுனியானாலே மேற்படிதானே [ந்ரும]
 சொதிகொளக்கினி களைபெற்றான் பாகுந்
 சாலிகற்பாங்கோ வணமுனியருளால்
 மதியனரக்குள்தரா பதியத் திரம்பெற்று
 நாகமுனியாற்சாற்று மேற்படிதானே
 முனரிக்களை பூராய மாகப்பெற்றான் விம
 சேனன்மகனும்புகல் வாமமுனியருளால்

பகலெட்டுக்குள்சகிக் களைபங்கமுன்னுற்பெற்று
 முண்டசமுனிதன்னுற் மேற்படிதானேயவர்கள்
 நிகச்சளைபெற்றான் துருப்பதைதின்னரும்
 நிறக்குஞ்சீமூத முனியா னுறுதிப்பெற்றான்
 வாதேயன் டின்னரு முன்னருரைத்திட்ட
 னுள்வார்த்தைபைநிறை வேற்றநிற்பன்னமுனியா
 தானுமுலிசரக்கு முதலானமந்திரத் [தரவாலே
 தாலும்பணியினுளும்
 பட்சமிரண்டி ந்ருள்ளே சிந்தவைபேரான
 பூபதிசுந்தா மணிரென்பிடைத்தானே
 லட்சணமாகப்பின்பு விசையன்பகையைவெல்ல
 நன்றுயாலோசனை செய்தேபரமசிவன்
 வெற்றியைபூசுணந்தைத் தன்றந்தைக்காணியை
 மேவுதன்காணி பாட்சமுதலாம்பொருள்
 மற்றுமுண்டானபொரு ளெல்லாததையுங்கைலை
 மலையானுக்கற்பிதஞ் செய்துவுமுந்நகண்ட
 முனியருளுந்தமை யன்வியருளுங்
 கொடுபொய்முக்கணனெடு பொருதிவேடனாமவ
 லையுருதெரிசித்தங் கவலுலருளுகிற [ன்
 மாசவுத்திரா காரக்கணத்திராமம்
 ஆசியபாகபத வத்திரம்பெற்றுத்
 துரோணரருளும்பிரம சரமாமணிமாத்திரை
 வேகமுறைசரத்தைவிடவுங் கட்டவுங்கேட்டு
 மீண்டுவருமப்போது
 பார்த்தன்சிவன்கையிலே பாசபதம்பெற்றதும்
 படைத்ததும்பிரம சரம்மகவான்கேட்டு
 மூர்த்திசுரமாய்த்தன்னு ரதனைக்கார்த்திகலை[விமன்
 வெல்லமுன் கொண்டழைக்கு முன்னேபூமியில்

பாஞ்சாலிக்கா வடதிசையோன்பதிக்
கணுபிபதுமமலர் கொணருமுன்சிலவவுணர்
தெஞ்சுகிடவெவென்று மல்லாடுஞ்சடா
சூரன்சீவலைவாங்கி யபின் ஆனுமானேனும்
முறையெச்சோதரரான் பாதி வரம்பெற்று
முன்னவரணைப் பணிந்துயிந்தவனார்
திறமையிலலாதது மேகப்பதிதனைப்பார்
சிலிக்கந்தத்தி விட்டுப்பகைத்தவாத
சீதச்சயோதனனே யாதிபாதகச்சும்
பைத்திரணியாங்கார் தருவன்கொடுபோகச்சே
மேதைத்தமையன் சொல்லான் மீட்டந்தசெட்டனு
[டன்
மேலேமார்க்கண்ட முனிவன்சொல்லுங்கதைகள்
தேட்டாரணியமெல்லார் திரிந்துகொண்டாடி
மேலேகீழ்வரவு பார்த்துக்கொண்டிருக்கச்சே
நாட்டமாயிந்தரன்று மாதலிகேர்
கடாவண்ணினன் தனஞ்செயனே.

வருத்தம்.

சுவேதவாகுனனுன னைந்தனெனுமைந்தனைச்
சொர்க்கமெனுமுத்தமங்கத்தோன்மெனுமான்மத
வலாரிதன்பகையான கலாசமாங்காவசேய
நிலாதகவசத்தவுணர் முப்பத்திரென்றான
நிகழலக்க ரோமாகரை நிமிட்டநிலேகொன்று
வேலிச்சரத்தினு னீறத்தியக்காலையே
சவாதுமணவாகைமா லெகைகுடியமராபதி
தன்னிலொருபவலிவந்து சக்கரத்தந்தையுட

னமுதபோசனமுண்டு தந்தைமகிழந்தவேளை
துவாதசாதித்தரென வொளிரும்ணிமவுலிபணி
சொன்னவம்பரமுமுதவிச் சோதிக்கவேரம்பை
மாதைப்பணிக்க வவள் சொல்லையுமாயினுனே.

தரு-மிருமழை.

ஆலெவடிவொருவேளை யினிமேலாகட்டென்று
விவையன்பெண்போ கட்டென்றுமேல்
தகப்பனாந்தனக்கரு னும்வெருமதிதா
ளாகமாந்திரைகிஷ்ணவாளாயுதமும்
மந்திராக்கினி முனிவன் தினம்பத்து
வகையென்றருளிய தொகையுடனே
சந்தனத்தையி லக்கரோடிகைச்
சச்சிதானந்தவர வச்சிரகபாய்
முதன்மைநாலேனை மூன்றுதகச்சித்திர
முனிகிருதமுனிகந்த முனியுடனே
மாலாரமேற் படியேயானாலும்
வரமுனிபரமுனி யருளுடனே
ஆரக்குவதமேற் படியேயானாலு
மருணமுனிவனருள் பொருளுடனே
சங்குமேற்புடி யேயானாலு
சகத்திரமுனியருள் மகத்துவமும்
ஆமலகமேற் படியேயானாலு
மருக்கமுனியருள் வருக்குடனே
சகந்தா திராமக்க பாய்மேற்புடி சொல்லு
முனிபுல்லமுனி வல்லையுமே
சுகபிஷயி தானவரைச்சட்டை
துளவழைமுனிவர் வளையுடன்

விடமுட்டி இருபடிக்க பயெட்டி விப்ப
 வேலுமுனிவரஞர் காணாட்டினே
 விண்ணினை உயமெனுமுடைவான்
 விந்முனிதான்மீகு திறுடனே
 விசையபலாதி கிருதபரிமளமே
 தருவதானமுனி யாதரவுடனே
 இவ்வங்கமேற் படிபையானு
 மேலமுனிநாலுதின மேகமுடனே
 சுவோத்தமா தியெனுமுடம்பிளிடி.
 தனக்குமேற்படியெனும் பனைச்சமுது
 இலந்தைருவஞ்சி முனிவர் தமதருமெப்
 படியும்வேலுமெனவப் படிநானும்
 இஞ்சிரசாயன மாஞ்சரிசையுமிசை
 திரிகடுகான வசைமுனிவர்
 தஞ்சமுட்டின விசை யகிருதமுனிவர்
 தந்தனருங்குலவ விந்தைமாய்
 தந்தாதிருத மெனுமபாங்குக்குக்
 கருணைவிசைபமுனி யருளுடனே
 சர்வச்சந்திரகுரணமாங்கையடயந்
 தனக்குமமுதலவ்வி முனிந்தயவும
 அந்தரசுந்திரசு நயமாந்தோமர
 மதனுக்காடகமுனி மதிகனலே
 பூரணசந்திரோ தயமாந்தெண்டி னுக்குப்
 பூரிமுனிசாம்பிரைநீ வெளிமதியே
 மதனகாமேசுர தெய்யெனுப்புகை
 வரவிக்குவித்தக்காரந் தானிச்சுருமே
 மேகாநிரெயமெனு மீட்டுக்குமேருச்
 டுடிகையாரவந்தற்பெர் பெற்றமுனி

உட்டனாதித் திலநெய்நெரிசத்
 திற்குள்ளியேரண்ட முள்ளியோரே
 திருபானமென்றிற் படைக்கினிமேலதப்
 பண்ணுவோமென்று மருமத்தை
 லங்கணமென்றிற் வெல்லையிலக்கிற்கு
 நானெனவுவறித்த வேலையுமே
 பத்தியமென்கின்ற நிலைக்குநால்வகைப்
 பதருமண்டிலமாநி வகைசுருமே
 உனவெனுந்நு கரணபடைசுருக்
 குண்மைபாசுவேவி தித்த திண்மைசுருமே
 உபபதையுயவத் தப்பிரயோக
 வுரத்தைநட்டத் திணைக்குந் தர்த்தையுமே
 சங்கிதையாகிய வரவிபுரைக்கொரு
 சருணமப்பலகையெனு மருமையுமே
 சுற்கமெனுங்கே டையத்திற்குளடங்கிற்
 கமடலாங்கமெனுஞ் சமதிடமும்
 குடிராகியபஞ்ச சத்தநவகோதை
 கட்டுமுணிமந்திரமூ தண்டையுமே
 கல்ப்பமெனுவிர் கண்டாமணிச்சிசை
 கச்சையெனுங்கடைப்பிடி. நிச்சயமுமே
 சுருப்பொருளெனும் பவிரிஞ்சிசாக
 கரணத்திற்கினமான தரணமுமே
 நகியமாயி வன்னிவாரிக்கு
 நமனுக்குமன்வெற்றி யமையுமென்றே
 நாகிகாபரண வரிவாரிக்கு
 நாரணிபுட்டணிமூல காரணமுமே
 வத்திப்புக்கையெனுந் தாமாதிரத்திற்கு
 மாரைசுத்தக்கட்டிரிண டோசையுமே

கலிங்கமாந்மோக னுஸ்திரந்தனக்குழுக்
கடுகா திகாற்பாச முடிவொன்றுமே
அஞ்சனமாந்தம்ப னப்படைக்கித் திராணி
யாரியிராமிவின்டு சோரமெனவே
ஒற்றிடமென முடைவாள் கைமல்ல
யுத்தவகைகளுக்கணி மத்தளிப்புமே
பற்றெனும்பிண்டி பாலமல்லகப்
படைக்கிருகைமுறை யடக்கமுமே
வேதெனும்வரு னுக்கினிப்படைக்கிடி
வெஞ்சித் துவாரியரி யஞ்சிந்துமே
சட்டிகையெனும் பாச்சல்சண்டைக்குத்
துங்கவனலாகிய புற்கமொன்றே
பொடித்திமிரென மோச்சற்சண்டைக்குப்
பொன்னரிதகியுப்பு வன்னியுமே
விசேசனமென்னும் பேதனாத்திரத்திக்கு
வேளான்மையென்னுநீர் வானான்மையும
குருகுளிகைக னென்றுமிருவகைக்
குளசங்களாக்கிரக வசங்கட்டு
அரியாயுதமிந் திரையுதமா
குமெனவேயுரைத்தபெர் கணையுமே
திராவகமெனும் பிழையாச்சத் திக்குத்
தினையொன்றுகணையொன்று பனையொன்றுமே
பின்னுமுள்ளபடைக் கருவியினங்கட்டுப்
பேதமும்நாதமுஞ் சேதமுஞ்சொல்லி
படையாகு பிதுகளெல்லா பினிமேல்
படைத்துணைவர்களாயும் கிடைப்பொன
அனுக்கிரமஞ்செயுந் தந்தைகையிலே
யனுப்பிக்கொண்டடந்தலைக் குளிப்புடனே

பாரில்லந்தாரண் யத்திற்தமையனைப்
பணிந்துசோதர்களைப் பணிந்துளே
நடத்ததெல்லாஞ் சொல்லியைவரு
னண்ணுமொருவனவாசம் பண்ணுமளவில்
யண்டிதனான கண்ணனவிடதப்
பரிட்சைபார்ப்பதுபோலே மருட்சியில்லா
ஐவர்திடச்சத்தி பவர்க்கும்பாஞ்சாலி
யருங்கற்புபெவருக்குந் தெரிந்திடவே
விடப்பொய்கைநீ ராலும்புழத்தாலும்
மிசையுமசனத்தாலும் நிசமாக
அறிபாமலறிவித்து வேண்டியதெல்லா
மளிக்கவேயைவரும் களிப்புடனே
விராடமென்கின்ற நாட்டில்மறைத்திருக்க
விரும்பிவனத்தைவிட்டுத் திரும்பினரே.

ஆரணியபருவம் முற்றிற்று.

விராடபர்வம்.

விருத்தம்.

மச்சபுற மென்கிற விராடனார்
மருத்துவ கேக்திரத்தி லக்கியாதவாச
விச்சையினு லுலவர்களு முவிரண்டு
வேடமென வெவ்வேறு ரூபப்பேராய்
கொச்சைவினை வருக்கமெனும் பகைவர்கானக்
கட்டாமல் வசிப்பதற்கு பருவம்நாடி
யச்சமில் தாகிமுற்று மவிழ்த்தேக
மாயினு ரவ்விடத்தி லேகினரே.

தரு-கல்யாணி-தாளம்-ரூபகம்.

மண்ணினின்பொருமைபா சியதன்பேர்க்குவ
 மாலமானதிலேபுட மாமறைந்துதர்ம
 னெண்ணினுன்சற்றுங்கெருவ மில்லாதகங்குபட்ட
 தியவரசுகிடைத்து விராடனவைநண்ணினுள்
 திடமானவீமசேனன் வேலைக்குமுன்னிய்திற்
 சேர்ந்துவலிக்கமன மொப்பினுன்செய்யும்
 மடையனுவிமனுக்குக் கமலன்விதிப்படியிம்
 மாற்றமென்றங்கேவந்து செப்பினுன்
 பற்குணநாட்டியவில்கை கற்குமாதர்க்கியற்றப்
 பரதசாத்திரியாக மேவினுன் தாளத்
 திர்க்கிசைவானொடு லொளித்துமுன்னலியெனச்
 சபையோரநியத்தாளே கடவினுன்
 நகுலன்வாதுவென்னச் சகுணச்சைவலமாவை
 நடத்துமிடையுடனே வந்தனன்கவர
 மகிமைமுட்டாக்கிற்குள்ளே மறைந்துஞ்சமுக்கநாம
 வசனம்பஞ்சவர்ணே தந்தனன்
 கனிட்டரிக்கனிட்டன் சகாதேவனாவலன்றன்
 காசாவயினேருபாய்த் தோன்றினுன்பக
 விணந்தைரட்சிப்பதான கோவலனைவர்காம
 மியம்பிமன்னவைதன்னி லுன்றினுன்
 துருப்பதைகற்பைத்தானே பரிப்பதிவேமைத்து
 சொல்லுமுத்தாமணியாய்க் கண்டனன் அணி
 திருத்தும்வண்ணமகளாய்ப் பொருத்தும்விராடன்
 சேர்வைகொண்டிசைபல விண்டனன் [பாரி
 இப்படியாறுபேரு மிப்படியறியாம
 லிருக்கும்மச்சபுறத்தின் வன்னமும்முறை
 தப்பிலரசவாயி லடுக்களைதனிநிர்த

சாலைமந்திரங்கனி லின்னமும்
 புரவந்தனிலேயந்தப் புறத்தினிலேயிருந்து
 பூபதிக்கிசைவாகி யோதியும்அந்த
 ளிரையுணவட்டளித்துஞ் சனைக்காடல்பயிற்றிய
 மிஷ்ணிகளைத்திருப்பிக் காதுபும்
 பெற்றவின்மெனவே பெற்றவின்மனித்தும்
 —பெண்ணரசுக்குப்பணி பூட்டியுட்கொழில்
 கற்றுமுன்னவர்களைக் காரிவரவஞங்
 கன்னிபாஞ்சாலிக்கெனச் சாட்டியும்
 கிட்டினவயித்திய னறிட்டாமிதுவெனக்
 கெடுவுகான்வருமட்டு மொன்றியெவ்னை
 யட்டில்லாமற்செய்த வவிற்தவழக்கமென
 வறுவருமுடன்றனர் நன்றியே.

விருத்தம்.

மருத்தென மாறுபேருமாறுபாடி யிவ்வா
 றிருத்தன ரிருக்கும்நாளி லிரைவன்மைத்துளரில்முத்த
 சிரத்திப்புண் ணிரணமேகக் கிசகனெனுநுன்மார்க்க
 னருந்ததி யெனும்பாஞ்சாலி யன்னைவைக்கண்ணுற்ற
 [னே.

தரு-தோடி-தாளம்-ஆதி.

கண்டனே கிசகபாதகன் கனிட்டை ஸ்னனி
 லனிட்டமிகவொரு கற்பினுக்கரசை நாசமுற்படத் த
 னக்கேயரசை கொண்டானே—சூசமணனைக்குறித்
 துமருவிடி லொருப்பரெனவெரு குத்திரங்கனையே
 சேர்த்து முத்திஞ் சொல்வாணைப்பார்த்து. (1)

பயந்தானே தியிடைமேவிய பதைப்பிலேயச்
 துருபதப்பெணுவன் பற்றவரவைமுனோடிச் சொத்

றுயருடனேவாடி அயர்ந்தாளே—கேள்வியிலாமையை
யறிந்துமனமிக முறிந்துவரவரி யச்சவிபுதாமுன்பண்டு
சச்சவிடமெனக்கண்டு. (2)

தொழுதாளே தேவாவினுவொடு தூரத்திலருநிற
விரக்கமின்மனை துட்டிருநதென வுட்டியருடனே
அழுதாளே—நாயகமாருதியறிக்கையாகவே முறைச்
சொல்லோவென வப்புறமேலுக்குச்சல்லி யொப்புறவா
விக்கச்சொல்லி. (3)

நடந்தாளே சேகநீசனும் நகைத்துநாடி வகைத்
துரோபதை நட்புமெய்யனவேயுள்ளி யுட்பகையான
லையுள்ளி யிடந்தாளே—தேடியிராவினை யிரப்பென
வது கரப்பெனவதை யெட்டியதுதனித்தாளே விட்
டுவசைதொனித்தாளே. (4)

அறிந்தாளே தாமரைகுதமி தனைத்துமானவ
னினைத்தமாதுரு வக்கனமெடுத்தவ்வூறிற் றிக்கெனவடு
த்தநேரில் பிரிந்தாளே—ராவிரிவெலவகை பிரிக்கவட
லது தெரிக்கவெருவிசை பெட்டியரவாகவரு துட்ட
னெ திராகவொரு. (5)

மனதாசையினால் வருசேகன் மறுத்திடாமலும்
வெறுத்திடாமலும் மட்டிலாவினோதமாக வீட்டிடே
னெனாதயோகம் உளதாமெனவே—தழுவாமுனம் உ
ரைத்தவாய்மொழி யினரத்தவோசையி லுச்சமாதலா
மையெண்ணி யிச்சைநீவிபூறுபண்ணி (6)

உரைத்தாளே மாருதிமெலவன் உரத்திலேவழி
யிரத்தநீர்தசை யொட்டிரட்டையாகக்கூள்ளி சூட்டினெ
ட்டிக்கீழேதள்ளி வதைத்தாளே—சேகனோடியிர் மரித்

ததம்பிய ரொருத்தரின்றியே வற்கத்தொடுமேகரணம்
நிற்கக்கடாதோர்தரணம். (7)

மாண்டாளே சேகனானவன் மடிந்தசோதர ருட்
ன்கோதரி மச்சராஜனுக்குரைக்க துச்சரானவர்க்கி
ரைத்து நீண்டானே—விமன்நேரினை நினைக்கநல்லரு
முனைக்கமெல்லரு நித்தியப்பெண்ணானகெந்தி பத்தி
னிக்கெண்ணுமுந்தி. (8)

விருத்தம்.

மாறான சேகனை துணைவரோடு

மடித்தடின்பு நால்வதன் றி மற்றவூரார்
தேறாமல் விம சேனைக் கொண்டாடித்

தெரிந்து மிகத் தெரியாமலிருக்குநாளில்
வேறான குருடன் மகன் முதலாமொன்றார்

வெளிப்படு நானேவருக்கு மிதமிதென்றே
யாறான சாரனராங் குறிகளாலே

யறிகின்றார் ரிமித்தியர்கள் செறிகின்றாரே.

தரு-சென்றாட்டகம், தாளம்-ரூபதம்.

ஆரண்யத்திலே சென்ற வைவர் முதல் பாஞ்சாலியும்
பாரதியசம்வச்சரம்பன்னிரெண்டும்மேலேயொன்றும்
செல்லுமுன்னேவெனியானுச்செல்லவேறுமேற்படி

[யே

அல்லவேவாகையினுநீயவர்களைப்பிடித்தோமானால்
வெற்றிமூலென்றுசொல்லினைராசவர்க்கமெல்லாம்
ஒன்றியாலோகனைசெய்தேயொருநாள்குறிப்பினாலே

மச்சபுந்மென்பது ன்னிமர்நெடிசன்டைபோலே
 எச்சரிக்கைசெய்தோமானிலெப்படியுமெனியாகும்
 என்று துரியோதனனுமியைவனுமங்கர்கோனும்
 என்றுமடமேடரியுமென்னமுள்ளசருனியும்
 மந்திராலோசனையென்னும்மந்தவசீரணமுண்டாய்
 தந்திரபுளிப்புமீறித்தானேவெப்பமானதிலே
 விடும்கிருபர்துரோணம்மீறுமச்சவத்தாமாவும்
 தெடுமென்னனுசருஞ்சேனையுந்தலைவர்க்கும்
 ரதகசரிவுளிகாலாள்நாலுவகையாமுயிர்ப்பும்
 உதவமாமுரசமார்ப்பவத்திரதிசையுமேனா
 திசைத்தவன்மத்தசருத்தசுத்தமன்னுடன்சேனை
 பகைத்தவையவச்சுதனாப்பக்கத்திசைமேலேவி
 மச்சபுரவாதாரத்திலுமன்னுமென்னன்பசுக்களில்
 அச்சசீவபரமமானமாவம்பசுக்கூட்டம்
 வெள்ளிநாவலன்காவல்மேவுதெக்கணத்திலே
 கொள்ளையுன்மத்தசுரமாங்கொதிசுத்தனாரைக்கூவ
 கேட்டுமோத்திரகேயனுங்கேசகாரியுந்தாமலும்
 நாட்டமாமச்சர்கோனுக்குரண்ஊம்படைத்துணையாகி
 தென்திசைமேலேநடந்தார்திரிகர்த்தனையெயடந்தார்
 வென்றுவிராடனைக்கட்டிமேவுதேரிலேயடக்கி
 நிரைகபர்துனுஞ்செய்துநெறியேநடக்குப்போது
 வரையையிகர்மாருதமறிதிரிகர்த்தனைவென்று
 கோணைரட்சனைசெய்துகொண்டுணைவர்கொண்டடை
 சேனையுடன்மாறுசத்திரும்புமிதற்குமுன்னே
 வருமுத்திரதிசைமேல்மாமேடக்கவந்த
 துரியோதனன்படையதூதர்சொல்லலேநட்சணம்
 ஒருவருமில்லாமையாலேதரசன்மாமுமுதல்
 வெருவுதுயருடனும் வேலையிலேமகனும்

உத்தரகுமாரனுனேயோட்டுவேன்வந்தபடையை
 சத்தியாயெனதுதேர்க்குசாரதிமாத்திரம்வேணும்
 என்றுதயங்கையிலேயிசைவானவண்ணமகள்
 ஒன்றுமருமஞ்சொல்வாளுத்தனைக்குசிட்டைசொல்லு

[ம]

பேடியானகட்டுவன்பெலமானசாரத்தியம்பண்ண
 கோடியெனவெயலனுங்கோடிமகிழ்ச்சியானுன்
 வலவனுயுத்திரர்குளவையடத்திக்கொண்டு
 அபியோளையவசாயகவத்திலேவந்தானே
 பார்த்தாரொதிரினோர்ப்பையனுத்திரன்வார
 முர்த்தன்னியரதவார்ப்பைமுன்னியதிரயித்தார்
 வலவனைபார்த்தாலுருமாத்திரம்குஞ்சுதனலது
 பெலவானிதென்னமோசம்பின்னற்றோமெனநின்
 அப்போதுத்திரன்பயமாயெயரக்கண்டு
 இப்போதுசாரத்தியமியற்றுகானிகல்செய்வேன்
 என்றுங்கேளாமுனோட்டமெடுக்கவேபிடித்துத்தேர்
 துன்றுபொரியிற்கட்டிச்சவந்தெரியொட்டாமல்
 பேரைச்சொல்லாதமோடைப்பிடசர்வோன்னலவர்கா
 தேனாச்சக்கரமாகத்திருப்பினத்தைக்குறித்தான்
 குறிப்புவெளிப்படையாகுபெயர்க்குத்தொற்றலென்ன
 வலறிக்குமொன்னலர்க்கு விரையென்பதுகாட்ட
 செய்யவசகாயத்தாலேசீலைமுதற்படையெல்லாம்
 எய்தவெமைக்குளக்கனையெய்தானேமழைப்போல
 பாட்டன்குருபுத்திரன்பார்த்தாருந்தகைகொண்டார்
 காட்டியச்சுவத்தாமன்கன்னுவுன்னலந்தது
 கொன்னுதுங்கொளையேநீருதனைன்பதுமெய்யே

[ணத்]

யென்னுமுன்னேபகரியெனுமறிக்காரராலே
வந்தனைஞ்ஞமாருக்கும்மந்தாக்கினிமந்தனுக்கும்
தந்துபின்னவருடனேசண்டைசெய்துகொண்டனேப்

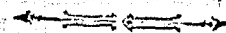
[பொல]

கண்ணையடுத்தித்தாக்கன்னத்திலுறைவதுபொல
குன்னமாயவன்முதுகுருகுடுத்தோடநாணுதிரம்
பாவித்தாரியோதனகோப்படுதாபாபுமப்படுத்தி
கோவினின்ருப்டிக்கொண்டுதிருப்பப்பாட்டன்
செருச்செய்யவேமோகருத்திரத்தையெடுத்தெறித்த
மருட்சியெல்லார்க்குஞ்செய்துமலுவித்தாகல்கவாந்த
கொண்டுவாகைபுனைத்தகோவியையன்செய்ததைக்
கண்டுலெட்கப்பயந்துகலர்வார்போய்விட்டாரே
பின்புபற்குணன்செய்யபேரிழுழங்குவா
வன்புகேட்டிமச்சர்கோமகலுமென்பதுகறி
தருமலுடன்மல்லாதருவாரிந்தருருவித்த
சருமபருமங்கேட்டுக்காண்டபன்வெகுளத்தெறி
விருக்கவுந்திரன்மனதையெல்லாந்தந்தைக்குறைக்க
கருத்திலச்சங்கொண்டங்கேகைதொழுவேயிருந்தார்
பண்டிதனுணகண்ணாணம்பருவமாச்சுதென்றெண்ணி
கொண்டவிழ்ந்தமெடுக்க்குரும்பிட்டான்பிள்ளையாலா

[பே]

விராடபர்வம் முற்றிற்று.

உத்தியோகபருவம்.

விருத்தம்.

நவனிதசோரனெனும் மருத் துவன்பான்
டவமருத்தை நண்ணிநோபாங்
கவுரவனா வெவ்வதற்குதேபருவ
மொனநாடி கைபார்த்தொத்த
துவகாயைவிட்பெலாய நகரமேவி
யுத்தகாயைச் சுவர்னமாரு
மடுமனுக்குக் கலையான மியற்றினள்ளர்க்
குலாகனையு மனுப்பினுனே.

தரு-கேதாரகௌம்-தானம்-ஆதி.

சேட்பநாடியு லாகன்குருநாடாந்
தேதத்திலேசந்நி யேகப்பின் காலச்
சேட்பமானக யோதனனுச்சபை
சேர்ந்து சொன்னதெல்லாந் தேர்ந்துசெய்யலி
சம்மதித்திட வின்நிபித்தநாடிச்
சஞ்சயன்வந்து சொல்லுஞ்செயலால்
செம்மைபாபகமெம் மெண்ணம் பாண்டவர்க்குத்
தெரியும்நிபோ மென்னவரு முறையோன்
வந்துவிட்டபின் னுலந்தமார்க்க
மேவாகானசஞ் செயவே கெனவே
தந்தைமகனறிவை போனோசாற்றிய
துன்மார்க்க வார்த்தையெல்லாம்

நன்னுகலேபுனாக்க வுப

லாவயத்திலேவந்து காயக்கமாய்

யின்ற ஸுத்தொழுநான் சற்று

நினைதயில்லாதம் நந்தனன்முன்

தாமத குணமித்த சயிந்தியத்

தந்தையும் வாதனை மைந்தனுஞ்சொல்

திமைவாரச்சையை ஞாள் ஷபாயததாற்

செப்பியசஞ் சயனைப்புலிபோல

அடிப்பேனென வெழுந்தே நெருப்

பாகியமாகுதி பொகிமகன்

கொடுப்பேனினி மேலென் நதைத்

கூற்றுலனுக்கினை நூற்றுவனையே

விவகாரத்தின்படியே மண்ணை

விட்டாலாக்கதில் லாவிட்டா லென்றான்

அலைவியநாஞ் சொல்வதென்னு ரினி

யண்ணனுடன்மணி வண்ணனுமே

விடைகொண்டெஞ்சயனுஞ் சென்று

வேந்தன்பிதாவிலுக் காந்தரியாம்

தடையின்நியேபுனாத்தா னவன்

சஞ்சலப்பட்டென் சஞ்சயனை

நாளையிதையெல்ல வர்க்குஞ்சொல்ல

பாஜசபைக்குநீ வாசருக்காழ்

பிளவெனவுறந்தா னவன்மேம்புத்தி

யென்று போ யப்படியே

மூலநாளுதையத்தி லேவந்து

மன்னவர்மன்னலன் மன்னவையோர்

கெருவமடங்கச்சொன் னுனதுகேட்டுப்

பிதாமகன் நாட்டமில்லா

மசனுக்குனதுமகன் புத்திமாற்றென்

துவரத்தா னம்மாற்றத்திலே

பகலொன் மகனெழுந்தான் பஞ்ச

பாண்டவரில்முன்பு காண்டிபனைக்

கொல்வென்பிறகெல்ல வரையுமநான்

கொல்வெனென்று திடஞ் சொல்லையிலே

பொல்லானிவெனென்று குந்தி புத்திரன்

சொல்லவே மித்திரன்சேய்

வெகுண்டான் பனைக்கொடியோனா

மவ்வேபோயிலே சொஞ்சநானையிலே

மிசுத்தரிதென் நெல்லவரு மாசை

விட்டனரேபயப் பட்டனரே

துமைப்பாகியகரம்புஞ் சேட்ப

மாணநாம்பெணும் மவுலிக்கே

சமித்திரதிபெனவுலாகன் போல

நம்பியசஞ்சய னுப்புரிந்தான்.

விருத்தம்.

மேலேவந்த ஷாயநி சிதம்போற்

கண்ணன் போரையேந்த

வாலோசனையுங் குறைநால்வ

தாலோசனையும்பாஞ்சாலி

யாலோசனையு மிரண்மெழி

யாலுமறிந்து திருவுளத்திற்

கோலாகல்மாய்ச் செலத்தேர்மேற்

கொண்டான் வழியேற் கொண்டானே.

தரு.

சன்னியாசி-தாளம்—ஆதி.

வழிகொண்ட கோவலன் மார்க்கமெல்லா
 மிகாடந்து அன்னம்—மயிலென்ன
 மாதர்வழங்கிய நாடிவை கடந்து
 அத்தினமா நகரத்திலுள் ளாரெதிர்
 கொள்ள—அவரி ஆரூர்மடுத்தி
 வணங்க வுள்ளெனச் சென்று மெள்ள
 எங்கும் போகாமலே விதுரனாகத்தலை
 விஞந்து—பொசித் தேகாங்க
 மாயப்பெசி நிரத்திரிக்கங்கே யேயிருந்து
 மறநாள் காலமேகாக யேதுசபைக்
 கேகி—சொன்ன வார்த்தை யெல்லாவு
 சொல்லி சாமபேதத் தானமாரி
 செஞ்சிறுன் பொலவை வர்க்கிடையென்று
 தந்து—ரொல்லிக் கோளமையாலே
 விதுரன்விட்டிற் றென்னும்வந்து
 செய்யவிதுரனைக் கோபத்தினுள்ளிலே
 யொடிந்து—விடச் செய்து
 குந்திக்குமுன் னைந்தன் வரலாறுபடிந்து
 நன்னன் வலுமையை யித்திரலுற்போக .
 வேட்டி—பொல்லாக் கண்ணில்லாள்
 மைந்தன்சபைக் காண்பெய் யுருகாட்டி
 ஆஸ்வத் தாமகிடத்தி லனுமானம்
 பிறக்க—நந்தியாவட்டத் தாணுக்கே
 யாவட்டமானது சிங்கு
 விமேர் துரோணர் விருபரஸ்வத்
 தாமர்பனிய—உருபைமேலிட்
 டவர்க்குள்செய்து விதுரனுக் கணிய

நற்பதமீந் தத்தினுபரி விட்டதைத்
 தாண்டி—சிரைட்சனை
 தன்னாற்செய் பாண்டவனாக் காணவேண்டி
 நேயமாகுமுப லாயத்திலெவந்து
 மேவி—அங்கேயிகழ்ந்ததெல்
 லாஞ்சொல் லவேபவிரிதார் மலர் தூவி.

விருத்தம்.

ஆயுள்வே தியனுமுதல் நரம்புந் தானே
 யான கண்ண னோயினங்க ளனைத்துங் கொல்ல
 தியுயர்நன் மருந்துகளு ளைவர்க் கோதி
 மேல்கடக்கும் பனிபுரைத்துந் துவாதனைக்குப்
 பீடாபின்பு தருமன்வரை யோலைத்தாது
 போக்கினு னதுபாந்தப போதுகானே
 நேயமன்னரெனுமவிழரப் படைத் துணைக்குந்
 திருவிளி யெல்லலகும் வருகின்றபீர.

தரு-இராகம்—செவ்வியந்தி-அடதாளம்.

காரியமானகண்ணன் கட்டகோப்படிபாபு
 செருமுக்கமென்னச் செருனர்பலமெ
 கெம்பிரமாவநாக கிஷ்ணமூர்த்திக்குத்தானே
 கம்போகியநாக சாதநவிர்தான்
 அடாதகரியமெனு மட்டபிமலும்வந்தான்
 கடலென்னெவந்தன் கிடோர்க்கச்சன்வந்தான்
 அடலைக்குறுதிக்கார்த மாபரவான்வந்தான்
 கடிதன்மடவா மடோர்க்கசன்வந்தான்

பஞ்சலவணமென்னும் பாஞ்சாலீமக்கள் வந்தார்
 இஞ்சாசாதிக்காய் துஷ்டத் தூய்மனம்வந்தான்
 சாபத்திரியாகுபாஞ் சாலராசனும்வந்தான்
 தீபமாய்ப்பிரகக் கிணடியும்வந்தான்
 நல்லகோரோசனேவி ராடராசனும்வந்தான்
 செல்வத்தகரமான சுவேதனன்வந்தான்
 உதவுமிங்குலேகமா முத்திரகுமாரன்வந்தான்
 விதமாகியகடுகு விராடமித் திரன்வந்தான்
 பெருங்காயச்சராசந்தன் பெற்றகுமாரன்வந்தான்
 பரந்தலிவந்தாய்ச்சிசு பாலகுமாரன்வந்தான்
 தின்னும்பனைவெட்டான் சேரபூபதிவந்தான்
 துன்னும்வேலோவே ரானசோழனும்கந்தான்
 பாஞ்சலேவெம்பான் பாண்டியராசன்வந்தான்
 புலவனாவேனோக் குந்திரோசனும்வந்தான்
 துணந்தவயிரவாஞ் சேரன்மகன்வந்தான்
 துணந்தசுசாங்குசக் கோழன்புத் திரன்வந்தான்
 கல்தூரிமாத்திரையாய் கவுரியன்மகன்வந்தான்
 கத்திஞ்சிரசாயனக் கவுசலன்வந்தான்
 கோர்துனிசத்ருணம் கேகயரரன்வந்தான்
 கிளருஜில்வாதி வேலையக்கேரளன்வந்தான்
 தருமனச்சந்தனாதித் தைவப்பூரியன்வந்தான்
 அசுரவீடமுட்டித் தைவ வரகுனம்வந்தான்
 பண்ணுலிவங்காதிப் பாண்டலியன்வந்தான்
 வண்ணக் கந்தாதிக்கிருத மாத்திரேயன்வந்தான்
 படங்கையங்களான பரண்டவம்படையுட
 விடுகோசுசாபாண யாதவச்சேனையும்
 பாசுமாய்வத் திப்புதை பாஞ்சாலத்தானையும்
 மேகேயப்பாஞ் சாலமித் திரப்படையும்

குறிகலிக்கங்களான குந்திரோசப்படையும்
 மதுமம்பற்றுகளான மாத்திரைப்படையும்
 நவிலுமொற்றுகளான நாட்சதச்சேனையும்
 பவிலேதுக்கேகயப் படையும்வந்ததுவே.

விருத்தம்.

இங்கிப்படியே நிகழ்ச்சையிலே விசையத் தினமா
 புரிநகரா
 மங்கப்பதிநிற் சயோதனக்கா னேயாமரசன்
 லாதநரக்
 கங்கைப்புதல்வன் வாதகுன்மக் கன்னன்முதலோர்
 மந்திரத்தால
 வெங்கட்டுசெளரியன் யடைத்துணைக்கு விடுத்தான் தூத
 ரமித்தாரே.

தருதோடி-கேசலா-அடதாள-சாம்பு.

சாமசகுண மாகியதிருத
 நாட்டமன்மக னுக்கினை
 பறத்தகதுறுவர் மாறிலுபத்தைப்
 பார்க்கவேதலை மேற்கொண்டு
 அவனுசன்னி, விராதியேமுத
 லானசல்லியன் வந்தான்
 துணிந்திடாரண சன்னிபாம்பக
 தத்தமன்னவன் வந்தான்
 சதிசெயும்மதி சாரசன்னியாஞ்
 சல்லியன்மகன் வந்தான்

சாதகபல் லைஞ்ஞனமா கியசல்
 வென்மித்திரன் வந்தனன்
 தன்னென்னுஞ்சேட்ப சன்னியாகிய
 சஞ்ஞிமாமலும் வந்தனன்
 சன்னிதோஷ விரோதமாகிய
 சஞ்ஞிமைந்தர்கள் வந்தனர்
 கடியஞ்ஞம் பவுத்திரோயெனும்
 கஞ்ஞபுத்திரர் வந்தனர்
 வாதசன்னிவி ரோதமானதுச்
 சாதனத்தம்பி வந்தனன்
 விகடவாதசுத்த சன்னியாகிய
 விகன்னதுன்முசன் வந்தனர்
 உழிவாதச னிக்கணத்திரன்
 மந்தமபிமார் வந்தனர்
 சேட்பவேதை விபாதிபாகிய
 ஞாட்கில்கணன் வந்தனன்
 வாதசெய்கர சேட்டமானது
 சாதனம்மகன் வந்தனன்
 வெம்புகாதவே கைக்கணப்பெயர்
 தம்பியார்மைந்தர் வந்தனர்
 பிரமியத்திரி ரத்தமானிகை
 வருணபுத்திரன் வந்தனன்
 தொந்தமாமது மேகமாகிய
 சிந்துபுபதி வந்தனன்
 தரமிகுத்தவ சீரணச்சா
 சோமத்ததலும் வந்தனன்
 விகடமாஞ்சுர னேதைமாரகி
 விகிதபாற்கவி வந்தனன்

அத்திவெப்பனி யாதிவேதை
 மிகுத்தபூரிசிரா வந்தனன்
 புலம்புமற்கட வெம்மையாகிய
 அலம்புசப்பெய ரான்வந்தனன்
 மிகுத்தவாதைம கோதாச்சுரசு
 சகத்திரப்புத்தான் வந்தனன்
 பருத்தசோனித மூலமாகிய
 திகத்தமன்னவன் வந்தனன்
 மத்தபல்லைவி றேய்க்கவாஞ்சம
 சந்தகத்தரும் வந்தனர்
 கெருகமாகிய வாணக்காலவளிக்
 கிருதபன்மலும் வந்தனன்
 கவனமாகிய மார்கச்சனி
 யவுணர்மன்னவன் வந்தனன்
 அரியஞ்ஞை விபாதிபாகிய
 பெரியவம்பொசன் வந்தனன்
 ஞுலைஞன்மனி யாதிபாகிய
 ஞுலக்வகபரக்கன் வந்தனன்
 சேருமாசன ஞுடியாம்பகா
 ஞுதமைந்தலும் வந்தனன்
 மூலமச்சரசன் வந்தனனகா
 மாலைதுரவிதன் வந்தனன்
 மாடநேத்திரப் படலைநோய்ரதச்
 சோடசாயிரர் வந்தனர்
 காணமாகர வர்க்கமாகிய
 • யாதவப்படை வர்க்கமும்
 உஷ்ணமாழுக சன்னிவர்க்கமாய்
 விஷ்ணபுத்திரர் வர்க்கமும்

நீர்கனின் கட்டுன்க்கமாகிய
 கேரளன்சுதர் வர்க்கமும்
 நீர்ச்சரிநிழி வானநோயென
 மாரியன்சுதர் வர்க்கமும்
 நீரனுகன்னக் கெந்தியாகிய
 கேரளன்படை வர்க்கமும்
 நவிலவாதத்தின் விக்கலாகிய
 யக்கவுரப்படை வர்க்கமும்
 நேரிநம்பிரமை விக்கலாகிய
 வாரியன்படை வர்க்கமும்
 பங்காமுச்சிப் பிளவையாகிய
 வங்கர்சேனையின் வர்க்கமும்
 அங்கராசப்புன் வருக்கலாகிய
 வங்கர்சேனையின் வர்க்கமும்
 கவிதான்புரி பிரசப்பினி
 யவுணர்சேனையின் வர்க்கமும்
 சுரப்பான்புன்சொரி சிரங்கலாகிய
 வரக்கர்சேனையின் வர்க்கமும்
 மிகுத்தானமா ரடைப்பதாகிய
 பததத்தப்படை வர்க்கமும்
 நீந்துருதக வாயலாகிய
 காந்தாரப்படை வர்க்கமும்
 முத்தசன்னிவி டங்கலாகிய
 மாந்திரப்படை வர்க்கமும்
 வட்டமானநெற் றிப்பருப்பினி
 பட்டவந்தனார் வர்க்கமும்
 விகடநற்றலைப் பருக்கலாகிய
 மருடவந்தனார் வர்க்கமும்

சித்தியர்க்கண்ட மானோய்ச்சோம
 தத்தர்சேனையின் வர்க்கமும்
 நயந்திரலங்கப் புத்தலாகிய
 சமீர்தவப்படை வர்க்கமும்
 வேலைகட்கிலை யாகமீதியே
 மாணுதிக்கிலும் வந்ததே.

விருத்தம்.

படைபெலாளு சேரந்தபின்பு
 படைத்துணைக் - காக்காழக்
 கொடியவன் துவைரேர்தலுக்
 கொண்டல்வன் னனைவேண்டாமுன்
 தடைசெய்து செருத்துணைக்குத்
 தனஞ்செயற் காளைனென்றான்
 விடைகொண்டு மீண்டான் கண்ணன்
 விசையனே டவன்சென்றனே.

தரு-மோகன-கலியாணி-ஆதிநாளம்.

மீண்டுவந்தப்பாலே மன்னர் மன்னன்
 வீமேன்சொற்புழிபின்னர்
 சாதேவனுலேநாள்கேட் டரவான்
 தன்னைக்களப்பெல்லுட்டி
 காரியமானதைப்போக்கி யதைக்
 காரியனைவர்பங்காக்கி
 சேனைக்கதிபதிகெட்டி யென்று
 கவெதனுக்குப்பட்டங்கட்டி.

ஆதிரதரிப்பரத்தாமன்—தானும்
 அமெனருக்களவிமன்
 மாரகரித்தரமரசன்—முதல்
 வண்ணன் தம்பிக்குத்திபொசன்
 சிவன்டியாவான்சுராசந்தன்—மகன்
 திவந்தித் தூய்மன்விமன்மகன்மைந்தன்
 சமரநிலைவைகைநாடன்—பாஞ்
 சாகுமாரர்விராடன்
 பாகிசென்னவிமன்போன்—மலை
 யான லுத்திரகுமாரன்
 அத்தரநரிமகாதேவன்—அவ
 வண்ணன் சிவபாலனுவன்
 கஞ்சியமன்னொல்லாரும்—அந்த
 வித்திவிற்றுவேசேரும்
 அடைத்தநாகைக்கடல்போலே—எ
 முட்டுசொனியானுமேலே
 கவுடல்கேகலிநையதித்து—வெட்டகம்
 கொண்டுபெட்டகைச்செறிந்து
 சேனைக்கதிபுநிலை—யென்று
 தெண்டவிட்டான் விவாவாயே
 ஆதிரதரிப்பரமகாரி—தானும்
 அவ்வத்தாமதுபோனாரி
 மாரதரிப்பகத்தன்—கருபன்
 மாத்திரேயன் சோமதத்தன்
 பூரிசிராமன்னர்மன்னன்—சிந்து
 பூபன்சகுனிவிகன்னன்
 கிருதபன்மகாரம்போசன்—பார்
 கிரேரான் லுச்சாதாராசன்

சமரதரிமற்றதரி—மார்கள்
 சகத்திரவாருமுதல்நம்பி
 வருணகுமாரனதிகத்தன்—கு
 மாரவற்கஞ்சாமசத்தன்
 அத்தரதரிக்கென்னன்—மலை
 யானத்திறை பொன்னிமன்னன்
 எஞ்சியபேக்கொல்லாரும்—மருங்கே
 யிருக்கட்டென்றான்கேசேரும்
 சேனைபதினோட்டோணி—யென்று
 தோந்தானப்பொதங்கேசோணி
 கன்னன்வெகுண்டுகண்டான்—கங்
 கைமக லுங்கதங்கொண்டான்
 நாககேதுவந்துபணிந்தான்—கங்கை
 கந்தன லுங்கேபந்தணிந்தான்
 கன்னன் குறினஞ்சிற்பதித்தான்—உரகக்
 கொடியோன் மிகத்துதித்தான்.

உத்தியோகபருவம் முற்றிற்று.

வீட்டுமே பருவம்.

விருத்தம்.

முதலு நுகயஞ் செய்வதற்கு முன்மெய்க்குருட்சேத்
திரத்திலிசு

கதனு ருருவாற் பாண்டவர்கள் தோற்றமுன்னய
கவுரவரின்

விதமா கேள யதிரதராம் வேந்தர்காற்குற்
டுருடுரேனே

பதினோ ரட்சோ னியுமெய்ப் பதமயூகம்
படைத்தாரே.

வேறு.

தருமனைவிமன் அருச்சுனருல சாதேவப்
பலியெனகாடி.

வருமுறைமுன்னுந் னாதர்முன்னடக்க வடித்தியக்
கணவனவையினை

விரதமுஞ்சேலுத்தி விரதமுன்னுலே
பேரூட்சோனிரிப்படை பேலிசு

திரவையான் மயங்கும் விசையநோயினனைத்
தேற்றினுன்கொலவாடத்தால்.

வேறு.

செவஞ்ச யுகாராகக் கிடைத்தபொய்ப் படை
மருத்தாய்ப்

பாவுமை யாதிகுப் பன்னோ னினனாக்
தெய்வ

வீட்டுமேபர்வம்.

59

விரதனாற் றிடஞ்சொல்வித்து விற்குரு நிலையங்
காட்டிப்

பொரணின்ரு னாயுள்வேதப் புண்டீ
காட்சிதானே.

வேறு.

புலனகா யகனிருக்குங் கவுரவர்புன் பாண்டவரின்
பொனதெனன

விவரமெனி னேய்க்கவிர்த மென்பதன்றி மருந் திற்கு
வினையுமுண்டோ

கலையுறு நோயாளி முன்னாயுள் வேதியவ்பின்
காட்சிபோனேய்

துவரவடிப் பநுபொலக் கவுரவநோய் களைக்கொல்லத்
தடங்கொனே.

தருமத்தியமாவதி-தாளம்-ஆதி.

கவுரவர்பாண்டவ ரென்களானரே

கங்கல் மருநனாகள் பொங்கிடலேமென்
சுவேதனெ திரவரத் தொந்தவுயித்தியஞ்

செய்தனர்குத்திரமே.
மறையெனப் பெய்தனர்—அத்திரமே.

கவுரவர்பேனக்குத் சுத்தன்பேரேவரக்

கா தியபோதிரக வேதன்பேரேவரத்
நவியாயநு றுங்கச்செ யுத்திரகுமாரனை.

சுல்லியல்கண்டானே
பலறுசுந்நி வல்லயங் கொண்டானே.

பாய்ந்ததினாற்கொல்ல மாய்த்தன னுத்திரன்

பாண்டவர்தயினிய வான்டவன்வன்விமேற்
காய்த்துபொரு டிட வாய்த்தசுவேதனை

சாங்கையன் கொன்றுனே

ஆட்டுமுன் வேய்கைபோல்—நின்றனே

பாண்டவர்தம்படை மீண்டதுசற்பன்
படையுமன்றேக வடநிறைமேருவைத்
தாண்டினன்சூரியன் மீண்டான்மறுபடி
தன்னையறிந்திடவே
உலகிருட் கொள்ளை—முறிந்திடவே.

முந்தியநாளினில் வந்தவிலையத்தை
முன்விவாதகர சன்னிக்கவரவர்
தந்திரநாதனை வித்தையாகக்கொண்டு
சண்டைக்குவந்தாரே
சாதிக்காயுடையுண்டைக்கு—முந்தாரே.

இரண்டாநாட்சண்டைக்குத்திரண்டதனாகத்தின்
யாகசெனவ்வின்கோ யாகவைத்துக்கொண்டு
புரண்டடர்பாண்டவர் முரண்டேனாகவ
பூரிவைக்கண்டாரே
மனதிற்கெண்ண சாநியைக்—கொண்டாரே.

மணிமந்திரவனிறு தந்தோபொயநால்
வர்க்காதிரத வர்க்கம் மகாரதம்
அணியானசமரத வந்தரதமெனும்
அப்படியே பெரித்தார்
கவுரவர் தப்படியே—பெரித்தார்.

ரதகசனாகப நாதிமேற்குலாசபும்
ருத்துபாரசுவாயு சத்திரென்மெனிலை
பதவலிகோய்த்தன மிதமின்னாயிலோடர்
பாண்டவர் வென்றாரே
கவுரவின் மீண்டவர்—பென்றாரே.

தேரணமாமன்னர் கல்பங்கருப்பொருள்
திட்டவிரேசனஞ் சுட்டி கையாணநால்
விராலேசத்தொடு கவுரவச்சேனைபை
வென்றனர் பாண்டவரே
பருதிமேற்பால் சென்றான் மீண்டனரே.

அன்றையரத்திரிக் கொன்றிச்சுயோதன
குறையுமவைதுநீர் பொறிடைநாளோக்கு
வென்றிப்படைத்திறி மென்றுவந்தித்தான்
விரிமனுக்கெதிரே
குறையினை நாடின வந்தகதிரே.

சென்றாநாட்சண்டையி வந்தந்தகவுரவர்
முத்தந்தனவியசேனைக்கு முத்தியெதிரவரத்
தொன்றியபாண்டவ நிடனனியிறநிட்ட
ஆர்ப்பாணமவந்தாரே
யவந்தமாமோ யானும் வந்தானே
காங்கையனக்கெனிக் காங்கையன்போலாகக்
கண்டுக்கீழுவெ குண்டுபொருட்போது
பாங்குதுசேனையெ ணங்கதிவையுமுன்
பஞ்செனவொடியதே
கவுரவர்க்கு நெஞ்சமும் வாடியதே.

விரிவன்வானியாற் சாடியுடுக்கிற
வேனையிற்பாண்டவப் பாணையவிரும்
அடியொளிப்பது நாடியருச்சன்
அக்கிரமஞ்செய்தானே
அதிதயர்வன்னி விக்கரமுஞ் செய்தானே.
பார்த்தனுப்போது வேல்த்துத்தன்ரதத்தைப்
பார்த்துடனுகிருஷ்ண முத்தியைச்செய்த
6

மொத்திவரத்தேரை விட்டார்த்துந் துற
 னெங்கிடமுன்னுதித்தான்
 அதுகண்டு காங்கையனுந் துறித்தான்.

ஆனாபின்கவுரவ செனைமன்னேககோ
 யாண்டவாதனனொடு பாண்டவச்செனையு
 பொனபின் தாமரைக் கோனெகமிண்டனன்
 போர்க்கிடையானுநீ
 கவுரவப் போர்க் கிசைவானுநீ.

நாலாநாட்சண்டியில் மாளேடுபொண்டவர்
 கடியங்கனாம்பளட விசமாலுடவ்வ
 மேலேகவுரவர் தோலாகலமாத
 மீண்டுமேந்தனநீ
 எதிரிகள் வேண்டி யுத்தித்தனநீ.

சிதமுன்னேறுநி போதனன்தம்மிமா
 ரொன்பதுபேரியாட்குதிசெத்திட
 மொதியமாருதி நீதுசெனாதான்
 முன்னுதித்தானே
 மூயில்லாமல் மீண்டு முறிக்காரே.

மருதிமேற்பில் னும் பேரினிற்புரி
 வாயுவாமானகள் போயயர்கெடுத்திட
 விபாயிப்பதி னூரவிரங்கைவர்
 வெடுத்தெடுத்தீரவிரைத்தான்
 விசம்பாகிய இடத்தினிலே மலாததான்
 மன்னகவுரவர் தன்னுறித்திட
 வாகைகொள்பாண்டவ மருதமுட்கீண்டலில்

சண்டனுமப்போது பண்டுபோனமேற்றிசை
 தன்னின்மகந்தனனே
 குணசைநின் னுமுறைத்தனனே.

அஞ்சாநாட்சண்டியில் விஞ்சுகவுரவ
 ராணதளத்தொழிநாண்குணைவா
 மிஞ்சியபாண்டவ மருதசெனைமன்னொடு
 பேலியவழத்தாரே
 பொருநிவரை கூவியவழத்தாரே.

பேரிசையாகிய குக்கிடவாதம்
 தங்கத்துடிபோய் கறங்கக் கவுரவர்
 புரிசையானகாக் காய்வலிகாதிக்கப்
 போர்க்கணையங்கெய்தார்
 கிந்தீர்க் கொளவ யார்ப்பரவஞ்செய்தார்.

பேரிசைச்சூணம் புரிசையாங்குருதம்
 பேரொலிச்செத்திட செனாவாகைக
 வீரிடவேதி யடர்மாருதிசையாலே
 வெனதனர்பாண்டவநீ
 முறித்தோடிச் சென்றனர் மீண்டனநீ.

ஆமுளவேனையில் வீமசேனன்கையா
 னாறுபோதம்புமார் நிறுந்ருகலே
 மாயனும்மன்னனும் தீமெழுகாயுளம்
 மங்கியறித்தனனே
 யயராலே பருங்கியொழித்தனனே
 பாண்டவச்செனையாரினாடதுமேற்கடல்
 பாணுவஞ்சென்றுவந் தானெதிரிட்டிசை

மீண்டுபடைக்கலை வேண்டி ரதந்துட

னென்பனரக்கணமே

கவுரவ ரென்னரிணிக்கணமே.

ஆறுநாட்சண்டையில் விராணபாண்டவ

ராகவழிநிய யேருமுன்னேபடை

யேருனவன்படை யேருனவன்முன்னை

யென்றனஞ்சினரே

விமலங்குந் தொன்றினவெஞ்சினமே.

மன்னவர்மன்னவன் பின்னவர்பத்துபெர்

மாளம்கொன்றானதை நீளத்திலேகண்டு

மன்னவர்மன்ன னினாந்தரனபி

மன்னவாடினனே

கனகருபன் வென்றனனேடினனே.

வாளமிமன்பினும் பாளையக்காரரை

மாளககவுரவன் சென்னைக்குமே சென்று

மாளம்கொன்றானந்த வேலைக்காரத்தொன்

மைந்தனே திந்தனானே

யுடித்தவன்வாய்த் தந்தமுதிந்தனானே.

ரேனேமுறித்தோடிப் போனகவுரவர்

சேருமுன்பாண்டவ ராறுநதிருள்வினர்

பாணுவுமேற்குடற் றுனஞ்செய்தானபின்

பாரினனாமெனனே

கிழக்குக்கடல் விறினனப்பொழுதே.

பாசிரதிமக னுரியசேனா பதிக்கொவர்க்கி

திந்தப்படைத்திரன்

நாகவிலை தன் வேகவுமாகவும்

நன்வரினரெல்லாரும்

சுலாவெண்ணின் ரெல்லாரும்.

எழநாட்சண்டயி லாழியெனப்படை

பெங்குழியைத்திடப் பொங்கியபாண்டவர்

நாழிகைபெர்நிணி லாழியிடுதென

லாட்பிடைவந்தனரே

யரக்கன்சண்டை வாட்படைகண்டனரே.

பாவிபரக்கனா னாவிபரைத்திடு

பாண்டவர்சேனைக ளாண்டவனைத்தேடிப்

பாவிக்கையாதன னாகிகொடுபொச

பந்திரகவந்தனனே

இடுமபிசேழ்வன் வந்ததைக் கண்டனனே.

அச்சபையத்திலே மெச்சியதம்பிரா

ரஞ்சிபெரைக்கொன்று பிஞ்சியவிமனை

நச்சரவத்துச னச்சியவ்வேனையில்

நண்ணினநேரியன்சேய்

வெஞ்சண்டை பண்ணினனப்புறமே.

நாசாநிரசனாக் கேசரியாற்சொழ

னந்தனனுமணித் தந்தியிறந்தபின்

கேசரிக்கேசன னாற்றிரியாதான்

கெட்டுமுறித்தனனே

யவன்படை விட்டுமபிந்தனனே.

வெஞ்சமர்மிட்டுப் பஞ்சவர்சேனையும்

வென்றிப்பாடவ்விடை சென்றபின்வெய்யவன்

தாழ்த்திவிடுதற்குப் போன் டுபட்டிசை

தோன்றினன் தீயவனாகிய

இருளியெல்லாம் பாதமுனைக்கண்மே.

கவரவராகிய பவரவரென்குந்

ததாரவெழுந்தவன் தந்தவெழுமுன்னே

நவிலுந்நின்றவன் தவிரென்குந்க்களம்

நவிலுந்நின்றவன்

படைத்தவனை காழ்ப்பித்தவனே.

பட்டாநாட்டாண்டவன் பட்டமாப்பாண்டவன்

நீண்டபுறமேயி லாண்டவையிமரு

லெட்டிப்பேர்தம்முள் பட்டனாகண்டவன்

ராசராசன்தானே

பாட்டாமெத்த மோசமிடுகென்றுனே.

விடுமன்குரு நாட்டின்கோக்கி

விடுகெய்ததென்றுத் துதிசெய்துமேலே

வாடாழையென்றும் வத்திடலுசொல்லினன்

மாண்டதுகாண்கனே

புரவனிலை யாண்டதறித்தனனே.

குலைக்குவ்வினை போவியரக்குனத்

துரிதமாய்க்காந்தவ ரவானுமண்டியே

லெலைகள் போற்சண்டை லெலைவிடாமலே

லெம்பியுதத்தனரே

இருபடையும் பம்பிமறித்ததுவே.

மன்னர்மன்னன்மிக வுன்னியரக்கனே

வந்தனைசெய்திட வந்திடமாவே

சென்னியறித்தன் பின்னரல்லாமல்

சென்றன்விரசொர்க்கம்

அறித்தங்கோ வென்றதுகொயினே.

பாண்டல்கொத்தனர் மீண்டதுதந்திரம்

பாண்டல்குன்றின் பொண்டலர்

பாண்டல்குன்றன் பாண்டல்குந்த

பாண்டல்குந்த

புராவி வியந்தனன்மைத்துனனே.

பாத்தரங்கிட்டிசை யேற்குமுன்னேதானே

பாட்டெனெழுந்ததுகேட்டு மன்னர்மன்னன்

பாத்தரங்கேனையே மேற்கடமாகவே

ஞாட்டினெட்டெயினனே

மேதிரிசன்மேல் வுட்படையேவினனே.

தூன்பதாநாட்சண்டை யென்பதில்பாண்டவ

குட்டையாதிய திட்டதும்மன்றனை

மன்பதைநாயகன் பத்திரமென்பது

மாத்நிரஞ்சொல்லினனே

செருச்செய்குரு கேத்திரஞ்சென்றனனே.

வெம்பியமாருதி மீதுதுச்சாதனன்

மெலக்கண்டேயவர் கலக்கண்டப்பாலே

கெம்பிரமனம் குடபங்கஞ்செய்து

கிழேபுட்டினனே

எழுத்தோடவும் விழுமருட்டினனே.

கெட்குடெயர்க்கசன் முன்புறந்தம்மினயர்

மின்னப்படுத்திய கொன்னையர்க்கனே

யென்புறுத்திட மொய்மிலிவேபட

மெட்டியுளத்தகனனே

யாத்தனாவி விட்டுவதைந்நனனே.

பாத்ததுச்சுயோநனன் வளத்துக்கவினாக்கி

பாட்டன்முன்வர்காங் காட்டி மிங்கலுந்

கண்டனிலான்சேயை மீட்டிரங்கெனென்று

நின்னீதான் சொல்லினனே

சொல்லியே ரன்மெய்யைய்ப்புல்லினனே.

நானையறியென்ன வேலைப்படைபொதி

கண்ணிலாப்பாண்டவரென்றென்றென்றான்

பிள்ளுதித்தனன் நானவிதேசனன்

வேந்தரறிந்நனனே

இருபடைபுஞ் சேர்ந்துதிரிந்தனனே.

விருத்தம்.

பத்தானாளுதையத்தில் வீடுபுற்கும் பாத்ததுக்கு

மின்றுமுடி வாபேலில்லை

இத்தோடெசரியென்ன வெண்ணிக்கொண்டே

இருபடைபுந் தலைவரும்வந் தெதிரேரின்னார்

மத்தானசகடபு கத்திற்கொங்க மசரபு

கத்தைவிதித் தடர்ந்தபோது

வித்தாரங்கவாவரை விளையங்கொன்றான்

வீடுமலும் பாண்டவரைச் சாடினனே.

கண்ணிலான்-தரு-உசேனி-அடநாளம்.

கவரவன்தோ னையவிசை யங்கால் னெனமடித்தான்

கங்கைமகன் பாண்டவர்க்கு வகன்படையமுடித்தான்

யவரவனயத் தாய்கேயன் பார்த்தனையேலவனைத்தான்
பகழிகளாற் காங்கேயனைப்பற்குணனுந் துளைத்தான்

சைவசாசி யாகமெல்லாஞ் சந்தனுசே யறுத்தான்

சந்தனுசேய்விடுணையெத்தனஞ்சேயனுமறுத்தான்

காண்டபன் சரமாரி காங்கேயனை மறைக்க

சங்கைமகன் விடுபகழி காண்டபன் மெய்க்கைமக்க

இப்படிய மப்புரிய மெல்லையிலே கண்டான்

வேலவனினு வேகென்ற திட்டத்தூய்ம வண்ணன்

கனைவிசையன் முன்னிருத்திச் சமர்ப்பிய வன்னி

தலுவெடாம வேகிருத்தான் பூருவத்தையுன்னி

அருச்சுனனப் போதுமறி யரைவாளி யெய்ய

அதுபிரம சார்புர வாவிலை கொய்ய

அக்கணமே விடுமனு மவறிக்கொண்டு மாய்த்தான்

அறிக்கொஞ்சமிருக்கையினுலம்பனைமேற்சாய்த்தான்

பொலியலக வெல்லாரும் புட்பமடை சொரிந்தார்

பூவுலகி வெல்லாரும் போற்றிவிகப் பரிந்தார்

சவரவரும் பாண்டவரும் கண்ணீர்விட்டே யறுதார்

கண்ணமுத லன்னனனை மன்னவர்கை தொழுதார்

ராராதி ராசனுக்கு நல்லபுத்தி சொல்லி

நன்பரிவாற் பாண்டவரை யென்புருகப்பூட்டினான்

அனுபாசினபீன் குருக்களுக்கேயணித்தலைமை கொடுத்தான்

அக்கம்பிரா னதைக்கேட்டே யாசையெல்லாம் விடு

[த்தான்]

வீட்டுடபர்வம் முற்றிற்று.

துரோணபருவம்.

விருத்தம்.

பதினோரா நாட்சன்னை துரோணர்சேனா பதியாவா
மன்னர்மன்னன் பணிந்து சொல்வான்
நடுமகன்போர் செய்பாரம் லெனக்குத்தர்ம நத்தனனே
பிடித்தனிப்பா யெனநான் செய்கென்
சதிசெயுஞ் சனவிமர் பிழித்தரீயுஞ் சமசுத்தர்
முதலோரை பணித்தியென்றே
யதிரதபா ரதப்படைக ருடனேஞாட்டைய
யண்ணினான் சண்டைமிகப் பண்ணினானே

கண்ணிகர்-கரு-பைரவி-ஆதிதானம்.

சரசத்தக ருடனே யருச்சுன விபதிக்கு
தன்னிலைகொன்யிமன் பின்னோர் திக்கா னுன்றியு
சரசாத் சரசனுடன் பேசினப்படிசானே நடப்பிக்கா
லெனுமென்று துடித்தெழு படைகோனே
நயர்நத்தனன்படை வர்மமாபெதிர்த்திடத்
தனக்குருபடைடைந மனுக்கிரையளித்திட
சரஸப்படைக்கிரை காலைப்போல்வரத்
மண்டுதர்மராகன் கொண்டன்போ லத்திரம்
சேரியவப்பொழுதினிற் பெரியதிகைக்குருவும்
தொந்தயுத்தமரசுவே யந்தர்ப்பாயே சொரிய

மருத்துப்பாரதம்.

71

தருமன்வெழுங்குரு தனுவெழுன்னமொடித்தான்
தனுக்குருசற்காமற் றுனையோட்டம் பிடித்தான்
அருச்சுனனுலகிகத் தன்படையுடன்மாண்டான்
அப்பால்வசியன்சம சத்தரணிமேல் மூண்டான்
தனஞ்சயனுலேசம் சத்தரெல்லாயிறந்தார்
சாத்தகியாலே சோம நத்தமித்திரர் பறந்தார்

புதி-ருகிருத பன்மனாலே ராட்சதன்படை.
யதமாச்சு அரக்கனுலே யதமாச்சே யவன்படை
சிந்துபதியம்பாலே செத்தானே யாக்கனும்
செய்யபாஞ் சாலைமக்கள் கித்திரக்கணையாலே
மாண்டானே மலைபோல் யந்தவ்வுண ராசன்
மகிமைசேர்தவத்தாலே வரம்பெற்ற காமப்போசன்
அப்பாற் குடகடலை யனுகொன் பருதியும்
ஐவர்படைமீண்டது அவர்படையென்னலே
பூருவிலேயிலே போந்தன னுதவன்
போர்க்கெழவைவரைப் புகன்றன் மாதவன்
கவுரவ சயிரியங் கடலென வெழுந்தது
கண்டதுபாண்டவர் கடற்படைதாணும்
பன்னிரண்டாநா னுதயந்தனிலே சேனா
பதியானையபி தானைமகரயுக
முன்னிவரக்கவுரவர் பாண்டவருமாவ்கே
முனைந்துவந்தாரிடு படையுமுனைப்போர் செய்தார்
தென்னருகியிசை யனிகற்கேடமான
செருச்செயகாலபக தத்தன்கரிமெற்கென்னே
துன்றுமுனைக் கொல்ல னின்றே யென்றுபோர்க்குத்
துடங்கொன்னிமனுங்கை யடங்கொனே

தரு-கண்ணிதள்-தோடி-அடதாளம்.

மத்தமாநகசத்திலே—பக
தத்தணுன்னம செ னுத்தினுன்
அத்திரமாரிபெனத்தானே—வாயு
புத்திரன் மீது வித்தனன்
ஒத்தலிமனுமத்திரம்—பக
தத்தன் மீதுவழுத்தவே
ருடியெனக்கணைபடிய—மாருதி
முடியிலே படவிட்டனன்
தடையிலாதபடவே—விமலு
முடவெல்லாநெக்குறநன்
அண்ணாளுனவெண்ண—வேலைநிர்
கண்ணனை மனநெண்ணினுன்
மனந்தெரிந்துகொண்ட—எந்த
சாமியுந்தனரு செயற்கறிந்தனன்
சத்தமாய்ச்சமந்தகர்—தம்படை
அவிந்தமரின் விசையனும்
எமந்துனன்படி வத்தொடும்—பக
தத்தன்முன்புத்தித்தனன்
பித்தமார்பதத்த—என்னுந்
சந்தைமாளவடித்தனன்
வத்தமாகரிசெத்தரின்—பக
தத்தன்மீது; னுத்தனன்
காண்டபன்குணை தூண்டவே—யது
திண்டவேயவன்மாண்டனன்

தத்துபோல்வருபித்தநோய்ப்—பக
தத்தனுவியொழிந்தபின்
கன்னன்வாளிமெய்மன்னவே—யுயிர்
தென்னர் கோமகன்விட்டனன்
ஓர் னன்மகன்காட—வாஸி
விராடமித்திரன் விட்டனன்
மாறுசாதனன்மோதவே—புலிக்
கேதனன்கதன்மாண்டனன்
இலக்கணன்படைகலக்கலை—குட
மலைக்கணன் மகன்மாய்த்தனன்
மார்க்கமானகடோர்க்கசன்—கொலத்
தோற்கமாண்டனன் அலம்புசன்
மாருதிப்பெயரோது முத்தமன்—மோது
கைக்கதையடியினால்
சத்தர்கோனருபுத்திர—நிரு
பத்திரண்டுபேர்செத்தனன்
அதவன்குடவோத முத்தின—போ
தெய்விர்த்தனவமர்க்கோ
இருவர்தானையுமேக—மீண்டன
யிரவிமீண்டனன்கிழ்திசை.

விருத்தம்.

பதின்முன்று நாட்சண்டை யிரண்டுவர்க்கப்
படைகள்வெளிப்படச்சேனா பதிகள் வீரப்
பிச்சுனா யிரக்கஞ்ச ரதரைமாட்டப்
பற்குணன்சென் முன்னொருபாற் பலனன் சேயு

மதில்கன்று னவ்வேலோ தருமனதன்னை யார்க்கவந்தார்
கவுரவர்மற் றபிமன் கண்டே
யிதுசமயங் கவுரவரைக் கொல்லவனென்
• நெறினா னிரதமிசை சீறி னானே.

தரு.

பல்லவி.

பாயந்தானேயபி மன்னுகவுரவர் படைபிலே
யிடிபோல யுகமும் புடைபட

அனுபல்லவி.

பாயந்தானே யிலக் கணனுக்குச்சாதனன்
மைந்தனுமோடத்துரை மைந்தரெல்லாரும்
கண்டானேசிலைக் குருவும் அபிமனுங்
கடிந்தானே தொடுத்தனு வொடித்தொடினானே
சுரணங்கள்.

எனின்தாரே கன்னன் மக்க ளிரண்டுபே ரிறந்தாரே
புறுந்தானே பிறந்துதப்போதே
அங்கர்கோமா னெநிற் தானாவனையு மடிந்தான்வில
லொடித்தானின் பொடித்தானிரதத்தை
அச்சுவதாமன்வந்தா னவன்கிலையறுத்தான்
கொலைமுறுத்தான்சொல வெறுத்தானப்பானே
மத்திரதே யன்வந்தா னவனெடுமலைந்தான்
கைகலந்தான்கைப், பலந்தனைக் குறைந்தான்
பாரந்தானேமன்னர் மன்னன் யினியென்ன
படையெலாமடியுதே தடையென்னகொல்லிர்

அபிமனை யென்று சொல்லவஞ்சனை
யாலே வில்நெலேதேர் காலெனெகயும்
போக்கின ரப்பாலும் அபிமன்னுபுலி
யென்னவலிசெய்ய யுலகைசெய்சேட்டு
பதினாறு பேர்மன்னர் கொண்டுசோதாரைப்
பதைத்திட வதைத்துமீற் கதிக்கவெட்டாமல்
கொன்றை மாண்பைப் போட்டுசொரித்தனைத்
கொல்லெனச் சொல்லவன்ன னல்லதப்படியே
பூகுதென்றசின் துபதியபிமனை யடிந்தனன்
முடித்தலை யடிக்குநீள் னிழிவே
தேர்த்தனன்வீர சொர்க்கமபிமன்ன
செங்கிருங்கடல் தககினம்நைய
கரனா நிரிசன் னுயிரெல்கந்தழித்தனை
வதைத்தின் பதத்தொடு திருபிசி
கருகிறாசியனுக்கும் தருமத்தின் மன்னவர்க்கும்
பின்னவர்க்குத் தன்னவர்க்குத் தெரிய
பன்னிய விசையனைத்தேற்றியப்பாலை
பாடியி லோடியே வாடியபேரை
தெற்றியிபாச ராலெவிசையனைத் தெளிவித்து
வெளிவெற்றின லெளிதினத் கொடுபேயும்
பரமசிவனைத் தொழுதுபாசபதக் கணையத்
தொடுவித் ததைபுங் காட்டி
வந்து சொன்னான் முடிக்கச் சயிந்தவ வதைக்கு
வயிதத்தை யுறித்ததொடு கொலவே
பருதியுதையஞ் செய்தா னிரண்டுபடைகளுங்
கடலென வடனுடன் வரவே.

விருத்தம்.

பதினாலா நாட்சண்டை யருச்சுனர்க்குப்

பாகபத நிலையங்காட்டி ஒண்ணுமூர்த்தி

யதிவேக மாயிரத மூர்ந்துதுன்னு ரணியூக

மூன்றில்முன்வில் லாகாந்தன்னை

யுதவுநெறியெனச் சமர்செய் தப்பாலே

யுருத்துவந்த மித்திரன் சேயுடன் போர்செய்தே
கதமெனவே கையிற்றனது வில்லினுண்மை காட்டினு
னெதிர்த்தவனா மாட்டினுனே.

தருமத்தியமாவது-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அருச்சுன னடித்தானே கையிலே

பருத்தவில் பிடித்தானே.

அதுபல்லவி.

அருச்சுன னடித்தானே திரட்படைமடித்தானே
யிரதமூறவே தரியலாரேவே

சரணங்கள்.

யாதவமித்திரப்படை சீதாபுத்திரத்தொடை

யனைத்தையு மாட்டினுனே

கவுரவசனத்தையு மோட்டினுனே.

வருணன் மகனுனியைப் பரித்தானே

மச்சரனென்னும் பாவியைக் குறித்தானே

யவனைக்கொன்றே ஆயிரம் புஜத்தானே

மாயவுந் துணித்தானே யடந்தானே

தூஷிதனை விலையினுசையிடந்தானே

தோஷிதனைபின்னுமப்பாலே யடிக்கிற காற்றென

நடக்கையிலாற்றிலே யண்ணனுந் திரும்பினனே

மாருதி நண்ணினன் விரும்பினனே

மன்னர் மன்னர் அனுசர்ப் பரிருவர்கண்

முனமெதிர் வியவேயரைந்தானே

விரைவாகத்தம்பியை யுரைந்தானே

நிரையாகசாதத்தி யரியனகையாலே

பூரிசிராவையு மரித்தானே

பற்குணனும் கெட்ட வாகருச்சொரிந்தானே

நற்குணனும் சயிர்தவனை அலறிமறையுமுனே

கொலுதல் சபதமெனகறிந்தாரே

கவுரவர்கள் அவனையுள்ளே செறிந்தாரே

பஞ்சவர்கள் வினைக்குமுன்னே யாழியாற் பருதியை

நசுபினைகத் திரிதிகையடங்கல் மொளித்தானே

சயிர்தவனைத் திடங்கொடு விளித்தானே

சக்கரத்தை யகலச்செய்தான் பகலைச்செய்தான்

விசையனுக்கெதிரி காட்டினுனே

சுருமன்தலை யினைக்கனை யோட்டினுனே

யவன்தந்தை யத்தத்திலாகவே செத்துடன்போசவே

யரசரெலங்கண்டு அதிசய பரவசமெகொண்டு

மகிமையையுரிதென யோதின நிரவினுமெய்

மாடத்தொடு புரிந்தாரே கவுரவ திடத்தொடு

திரிந்தாரே.

நருலனுலே அத்திரசேர் சோமதத்தனு மிறத்தான்
அவனுக்கனுசுலே பார்ச்சிபுவனத்தை

விட்டான்

மேலேகடுவிய அங்கம்மிரான்விடு வெங்கதிர்வேலினால்

அருங்கடோர் கசனிறத்தான்மாருதி

பெருங்கனிப் பினைமறத்தான்

பாண்டகர்க் காரியம்மேல் வருங்காரிய

மோதியே வங்ககோத் தேற்றினுனீர்

ருயியன் உவரியிதீருற்றினுனீர்.

(அரு)

விருத்தம்.

பதினெத்தாருதயந் தன்னிறசேனா

பதினையாறுவதுவசன் வெருத்தான் மெத்த

வதிஞ்ஞேல் சிலைக்குருவு மின்னுதானே

யைவர்படைக்கடலையெல்லா மறுப்பெனென்று

பதமபூசத்திடுநடு களத்திலவந்து

பாண்டவ சேனாபதியைப் பார்த்துணவதுக்

கடிகழைப்பால் பாண்டவசே னையையம்பாலே

கவித்திட்டான் விணக்கிரியாக் குவித்திட்டானோ

தரு-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

மாஞ்சாலர்சேனையு மாஞ்சது பேர்பெற்ற

பாண்டவச்சேனையு மாண்டதுமேல்

கேடையசேனையுஞ் சாகையிலேயேதிர்க்

கிட்டியெதிர்ந்தனன் துட்டத்தாய்மன்

வேதியனுந்தனு வாதமடிக்கவே

விண்டுதிட்டதாய் மன்கொண்டகேழ்

பாஞ்சாலன் பார்ப்பானைக் காஞ்செதுத்தானான்

பட்டாங்கிலைக்குரு விட்டவம்பால்

மச்சம்பிரானோடு மிச்செதிர்த்தானவன்

மாண்டான்புனிங்கனை நின்முன்னே

மத்தகடோர்க்கசன் புத்திரனுப்பகன்

மைத்தனடைத்தா னந்தரமே

கிலைக்குருமகன்விடு கொலைக்கலை பொன்னுலே

சேத்தால்கடோர்க்கசன் புத்திரனே

சத்தியதர்மன்கை யத்திரத்தாற்பட்டார்

மத்தியருக்கிரை புத்திரே

அண்ணலெனத்தகு கண்ணனினித்தன

னத்தனனைக்கொல்லத் தந்திரமே

மேதுமுனிக்குனர் காலமிதாமென

வேண்டினர்மாரினால் பூண்டவனை

அச்சவத்தாம னெனச்சொன்னுமோர்பெரு

மாரிபிறந்துமுன் போனதுமேய்

மிச்சையல்லாதரு மைச்சதகடுதேன

விண்டுசொலச்சொலை விண்டனனே

அத்தொனிசேட்டடர் புத்திரசோபமு

மாயியவேதியே யோசியின்மேய்

கிட்டத்தாய்மன்கலை தொட்டி டவிழ்த்தன

சிலைமுனிவன்கிரம் நிலமிசையே

அதுகண்டவனருள் புதல்வன்வெருளிகொ

டைவரையும்கொலை செய்வனென

காரணன்படைவிட நாரணன்மாற்றினன்

ஞாயிறுமேற்கடல் போயதுவே

பன்னகதேதன மன்னர்மன்னேனா
பதியினிமேலின்ன புதல்வனென
பன்னுமுன்னேகந் தானவன்மெய்யொவேன்று
பார்ப்பதுபோலெருள் தீர்ப்பவனே.

அரோணபருவம் முற்றிற்று.

கர்ண பருவம்.

விருத்தம்.

பதினாறா னுதயத்திற் பகலோன்மகனென்
படைக்கிரையா
புதவிசெயவே கவுரவர்க னுருத்தார்மகர யுகமுட
னதிர்செய்சேனைப் பாண்டவர்க ளன்றிலாகப் படை
வருத்தோ
கதிகேர் குருசேந் திரத்திலவந்து கடுத்தூர்சண்டை
தொடுத்தாரே.

தருகண்ணிகள்-வரானி-ஆதிகாளம்.

கவுரவசேனாபதி பவுரஷத்தோடேவரக்
கண்டானே பாண்டவ சேனைக்கதிபதியும்
கன்னக்சொந்திமுடி மன்னவரொருகோடி
கன்னமுலமாவ்கோடி மன்னவரொருகோடி
கன்னப்பருவாகிய தென்னவரொருகோடி
கன்னத்தவடைப்புற்றும் மன்னவரொருகோடி

கன்னசெவ்வலியாம் மின்னவரொருகோடி
கன்னக்குடரரியான வன்னியரொருகோடி
கன்னசசெவிடாகிய துன்னுமராடர்கோடி
கன்னத்தந்தவாயுவாம் வின்னவராடர்கோடி
மண்டைப்பிளவையான மருடவர்த்தனர்கோடி
மண்டப்பினிசநோயாம் மட்டவர்த்தனர்கோடி
பாரிசவரபுவான பார்த்திரொருகோடி
பகதவாயுவான படைமன்னரொருகோடி
காக்காய்வலியாகிய காவலரொருகோடி
கால்கைபிடிப்பாகிய கன்னடரொருகோடி
அண்டவாயுவாகிய வாரியரொருகோடி
பாணைக்கால்வாதான வவுணர்களொருகோடி
கயலாப்பிரீகட்டுவல்லை காசம்நீரிழிவாக்
கானவரரத்தர் ராசர்களுமுகோடி
ரதகசமாபதாதி கால்மேற்கவாசமும்
பாரிகவாயுகத்தினும் மிவசந்தகாந்நிடிப்புடன்
முரசக்குக்டீவாத முழங்கக்கவினையென்னு
விரசமுன்மத்தபித்த மீதுகவிருந்துவர
துத்தாரிக்காக்காய்வலி தெனிக்கவாளானபாண்டு
மொத்தவூர்த்தகவாச மோடிப்பதாகையாட
கேடையவெப்பதாபங் கேசரிபோலேவரக்
கொடுகில்லாகியநீர்க் கோவைபெருநிலர
கணைகளாகியரத்த காசமுனிந்துவரப்
பணைசேருடைவாளானப் பக்கவிகவுதன்ன
அம்புமுத்தூணியென்னு மபாரணமில்ங்கக்
சப்புக்கிரீடமானக பாலருலைதுலங்க
கவசமாஞ்சக்கலமே கங்களுமுற்றுதுள்ள
நிலில்வீரகண்டாமணி நடுக்குவாதங்குலுங்க

சுதாரகக்கவுரவ சரினியமிவ்வாறுவர
 பெத்திரேபாண்டவத்தானை மென் னுமவித்தபடை
 பற்பசித் தூரமாத் திரைப் பட்டவர்த்தனர்கோடி
 வற்பாளனெயெயோ மருடவர்த்தனர்கோடி
 லெயெமாவதொரு நிருபரொன்பதுகோடி
 வாகாநரசாயன மன்னவரொருகோடி
 துசிலமாகியெவ்வெவ்வித நிருபரொருகோடி
 யமினும்நிருதமாகு மரிக்காரொருகோடி
 ரசாயனமானகெடி ராசர்கொருகோடி
 நசியங்களுள்படை ராசர்கொருகோடி
 இசைநாகிகாபாண யாதவப்படைகளும் [ஆம்
 பசைநாழ்வத்திப்புதையாம் பாஞ்சாலப்படை
 மேகநெர்ப்பாஞ்சாலமித்திரப்படைகளும்
 வாகாம்பந்துகளான மாத்திரைப்படைகளும்
 கூறுங்கலிக்கலங்கக் குத்திரைப்படைகளும்
 லேவியேறுக்களானக் கெசயப்படைகளும்
 நவிலுமொற்றுக்களான ராசத்தப்படைகளும்
 களியரதமாகிய கல்பங்கேசமாகிய
 கருப்பொருள்குதிரையால் கடியவிசைவாள்
 கருப்பப்பநாதியான சுட்டியாஞ்ஞநமோ
 ஞானடபிரிசையுக் அத்தாரிக்கிருதமும்
 சீரியருடைகொடி செயலீர்குறிகைதான்
 நாதக்கச்சத்திரமும் நவில்கெடையச்சிலையு
 மாத்தனுமத்தனமு மம்பனித்தவுரையும்
 அப்புருத்தூணியே வானத்திராவகமும்
 தம்பவுடைவாளான தயிலப்பிடிப்புங்குட
 கவசப்பொடித்திமிரத்தல சேகரவுப்பைபொடதுடன்
 வசவிரகண்டாமணியாகு மிரத்தம்வாக்கல்

இப்படியொன்றுக்கொன்றங் செதிர்க்கின்றகேணயி
 லெப்பிச்சேனாபதிக னொருவருக்கொருவர்
 வாதகுன்மஞ்சா திக்காய் வலிமையையடக்கவுஞ்
 சாதிக்காய்வாதகுன்மத் தாட்டிவமடக்கவும்
 ஆர்ச்சுனன்முன்னேரு நியன்பொரவந்தெதிர்த்தார்
 பற்குணன்கணையாலே படுகளத்திலேமர்ண்டார்
 சகாதேவன்கணையாலே சகுனிபுத்திரர்மாண்டார் [ன்
 நகைசேர்மாருதயாற் சல்லியமித்திரன்மாண்டார்
 ஆங்குந்தேசத்துக்கெல்லா மரசன்னைச்சிலையாலே
 பங்கமாயோடினானே பரிக்கெல்லாமரசன்
 கெட்டினன்தோழனாக் கெட்டினன்கணையாலே
 பட்டானேசேரளன் படையொடுசுதனே
 பாரியசைவசாசிப் படையெனும்பெருங்காற்றா
 லாரியன் படையாம்பஞ் சடிபட்டுப்போச்சுதே
 கதிரவன்சுதன்வடிசு கணையெனும்காலனாக்
 எதிரானபாண்டவிய விறந்துவிட்டானே
 பாத்திரமானகன்னன் பாணியத்திரத்தாலே
 மாத் திரேயன்சென்னி மண்ணிலேவிழுந்ததே
 வானுளைத்திரன்மகன் வானாற்பாஞ்சாலப்படை
 பாஞ்சாலமித்திரன் பட்டிறந்தானே
 சந்தைமேற்கடற்சென்றான் தான்படையுடன்சென்றா
 பந்தானபாண்டவரும் பாடிசென்றாரே [ன்
 பகன்சன்னிடபார்க்கவன் னுவந்தான்மீழ்க்கேமித்திரன்
 இகத்தானெழுந்ததங் கிருபடைகளும்

விருத்தம்.

பதினேழாநானூறையத்திற் பாணியனைவன்
 நனையாசன்
 முதல்வன்வேண்ட விற்பகையை முடிப்பவனிறே
 யன்றேனான்
 விதைவனிதுமெய் மத்திரனைத் தேருர்வதற்குப்
 பணித்தியென்
 வதுசெய்திடக்கொண் டணியுடனே யடுத்தான்
 சிவையை யெடுத்தானே.

கண்ணிகள் - தரு-மத்தியமாவதி - ஆடதாளம்.

வந்துகன்னன்பது மந்தனைதேர்செய்து
 மாரியெனக்கணை தொடுத்தான்
 நின்றையில்பாண்டவர் தந்திரக்கத்தனன்னிலத்
 தேர்ரெய்துநேரினே யடுத்தான்
 திட்டத்துய்மனந்த மித்திரபுத்திரனை
 தேரிலயர்ந்திடச் செய்தான்
 திட்டத்துய்மனதனை கெட்டுமுறிந்திட
 சித்திரபாணமகனெய்தான்
 குந்திபோசன்படை யந்தகனுநிற்
 குடிபோகவேவிடை கொடுத்தான்
 செந்தினகரன்சேய் பின் னுமப்பாலேமாத்
 திரப்படையும்போக விடுத்தான்
 தபன்னமைந்தனிலே சுபனமானராத்
 சதன்படையுமாண்டு போச்சே
 அச்சுவத்தாமன்கை யம்பிஞார்கொகல
 னந்தரமேகவு மாச்சே

பூசான்சேயாலே செகையன்கேரான்
 பூழியனுஞ்செத்துப் போனார்
 காசறுபாண்டவர் தூசியெல்லாம்பெருங்
 காற்றிலிலவம்பஞ் சானார்
 வீமசேனனென்று மாமதருஞ்சர்
 வெற்பினுக்கேயெதி ராக
 பாமேயவலம்புரித் தாமனனுசர்கள்
 பன்விரண்டுபேர்கள் போக
 வந்தசேயோதனன் தம்பிமாரைக்கொன்று
 மாருதத்தின்மகன் முடித்தான்
 குந்தகமான துச்சாதனப்பாவியைக்
 கொல்லவென்றுசபதம் பிடித்தான்
 வாடாதுச்சாதன வாடாதேயோடாதே
 வாவென்றுகைகளைப் பிசைந்தான்
 ஆடாதநாகத்தைப் போலேதுச்சாதன
 னுனவனும்கேரே யிசைந்தான்
 ராசாதிராசனும் பூசான்மைந்தனு
 மாரதேயனுமற்ற பேரும்
 வாசவன்பிள்ளையுங் கண்ணனுமன்னனு
 மாத்திரைசுதருமெல் லாரும்
 பார்க்கத்திசையெல்லா மார்க்கத்துடைதட்டிப்
 பானியொபொணி யடித்தார்
 மார்க்குமுரத்துக்கு மலக்கிட்டொருவர்க்
 கொருவரைக் கையாலெட்டி பிடித்தார்
 தாளாலுந்தோளாலுங் கையாலுமெய்யாலுந்
 தள்ளிதுச்சாதன னுதைத்தான்
 கோளரிக்கேதனன் தப்பவிட்டுக்கையாற்
 குத்ததுச்சாதனன் பதைத்தான்

குப்புறவிழுந்ததுச் சாதனைவிமன்
 பேய்ப்புலிபோல்கையா லறைந்தான்
 அறைபட்டுவிழ்ந்த துச்சாதனன்மாரை
 யழுத்திகுரிகையாற் குறைத்தான்
 மாரைப்பிளந்தொழு ரத்தத்தைருத் திரன்போல்
 வாரிக்கையால்விமன் குடித்தான்
 சோராதசாரரெல் லாருங்காணமுன்பு
 சொன்னசபதத்தை முடித்தான்.

விருத்தம்.

உயிர்த்துணை யனுசுந்தொண்ணாந்
 நொன்பதுபேரைக் கொன்று
 செயித்தனன் விமனென் செய்வெனன்
 நரசர்கோமான்
 பயித்தியக் காரன்போலே பரதவித்
 தழுதபோது
 மயித்திர னுன்கன்னன் வசனிப்பா
 னசரிபோலே.

தரு-கவியாணி-ஆதிதான்ம்.

பயப்படாதேயண்ணை யினியென்கையா
 ரெனக்குநேரொருத்தரு நிற்கமாட்டார்
 கொக்கரித்துத் தனஞ்செய னைநிமிஷத்திற்
 கொல்லவென்று சல்லியனை
 பொல்லையிற்றோர் விடென்றான்

சிங்கக் குட்டியையாணே தேடிக்கொண்டுசெல்
 வதுபோலவில்லிசைய நல்வரவு பார்த்தான்
 பண்டிதனாகிய கட்டினன்றோங்கை
 பார்த்ததற்குப் பார்த்தான் மாத்திரையே நேரே
 தொண்டனுபாவித்து விடல்போல் விசையனைக்
 குடக்கொடு வடத்திசை முடக்குள திசைகள்
 தெரியாதிரதத் துடனேகொடுவந்து தடுக்கென
 விடுத்தனன் நடுப்படை தனிலே.
 தண்டானேமித்திரன்மகன் சல்லியனைக்
 கண்ணைக்காட்டி. மண்ணைக்காட்டி.
 விண்ணைக் காட்டிவிடலைக்
 கொண்டானேயதற்குமுன்னே தனஞ்செயன்
 குறைத்தானே நிரைத்தானே
 மறைத்தானே ரதத்தை
 மனுஷிக்கொண்டானே தபனன்மகன்வடிக்
 கனைத்தொடுத்தமுன் னொடித்தானே தனுவை
 அதுகண்டிந்திரன் மதலைசல்லியன் அங்கநெருங்க
 வடுங்களை நிறைத்தான்
 அதுகண்டிரவி மருமான்கன்னன்
 மெய்யாகமுநோக வனேகமாய் விடுத்தான்
 இரண்டுதேரையுஞ் சாரதியிருவரும்
 இசையும்கேரிசமென் விசைகொடு திரித்தார்
 வளிக்கணையங்கர்கோன் விட்டானருச்சுனன்
 வாசகியாகுகமே செலவிடுத்தான்
 எரிக்கணை விசையன்விட் டான்காலினன்
 வருணக்கனை கனத்தினில் விடுத்தான்
 அயந்திராத்திர மித்திரன்சேய்விட
 அருச்சுனன்விரிச்சுக னுருச்சரமெடுத்தான்

அரிச்சரம்பற்குணன் விட்டான் கன்னனும்
 அரிச்சரமுரித்திடத் தரிச்சனுநேரே
 அப்போதுகுருச் சாபமுங்கன்னனும்
 கடைந்துதேருடைந்தது மினுடைந்தது பவமும்
 பற்குணனையங்கர் பிரான்சரத்தாலே
 பங்கமுமங்கமு மங்கமுன் செய்தாள்
 அதைகட்டைபண் னாமலேகாண்டப
 னறுத்தனன் மறுத்தனன் கறுத்தனன் மிகவே
 சல்லியன்கள் னனைப்பார்த்துநாக
 சரத்தினைக்கரத்தெடு சிரத்தினுக் கிலக்காய்
 பார்த்ததுக்கேவி டென்றான்நினைத்தப்
 படியேவிட்டே ரிடவொரு நொடியில்
 விசையனேறிய ரதத்தைக்கீழிட
 விட்டதைத்தட்டினன் விட்டுனுவானேன்
 அதுதப்பிப்போய் மீளவுமேவென்
 அறுத்தொடுமறுத்ததை நிறுத்தினன் கன்னன்
 வயித்தியனான கண்ணனினிமேல்
 வடிக்கணைதொடுத்தாயிர் குடித்தடிங்குவனை
 தாமசமினி வேண்டாம்புரித்திட
 தனஞ்செயவெனுந்தொறு முனிந்தனனிகவி
 தரம்பிரழிக லானபெயர்பெறு
 தனிக்கணையினத்தொடு நினைத்ததை பெடுத்து
 அனுபானமந்திர மெனும்பிரையேர்க
 வாக்கணையாக்கியே போக்கனனதுபெர்ப்
 அதவன்மகன் கழுத்தைக்கறுக்கென
 அறுத்துயிர்பறித்தது தெறித்ததுதலையே

விருத்தம்.

கன்னன்மடிந்தான் வீரசொர்க்கத் தையடைந்தான்
 வாது
 குன்மமொழிந்த தினியெனவா குலத்தொ ட்டங்கு
 வினைக்கணம்போல்
 மன்னர்பெருமா ளமுதழுது வாதசேட்பந் தோவிந்த
 தென்னமருண்டான் குந்தியும்வந் திரைந்தாளாசுதருங்
 கரைந்தாரே.

வேறு.

கண்ணனெனு மருத்துவன நோய்வரலாரென்னுமுதற்
 கதையுக்கேட்டா
 ரண்ணெனவழிந்தபின்புபாண்டவரும் பாசறைசென்
 நமார்தார் வெய்யோன்
 நண்ணறலாடினன்மகனுக் கெனகடலின்
 மூழ்கினன்மேற் றளத்துக்கண்ண
 லண்ணலிளிச் சல்லியன்சே ஞுபதியென்
 நெல்லாரக்கு மறிவித்தானே.

கர்ண பருவம் முற்றிற்று.

சல்லிய பருவம்.

விருத்தம்.

பதினெட்டாநாளிற் கவுரவசேன பதிமத்திராதபனுன்
பலபிணித்தொந்த மனுத்தசாத்திய
பந்தமாரகப் பிணிதோஷமீது
முதற்படைக ளரசர்களரசனிவுளித்தாமன்றிருமாம
னறியநன்மாமனவன்படைமேலேயிசை
கிருதபன்மனேமுதலோர்
கதுவியபோதுசல்லியற்குணமே காட்டுதல்விதிபெனப்
பிணிவர்க் கங்களும்கிகாரச் சல்லிய
மெழுப்பிக் காயமாகுகுருட்சேத்திரப்
பதுமயுகத்தோ டடர்த்துமெதிரே பாண்டவர்
சேனையுஞ்சேன பதியுமுன்னடர் விருவர்தம்
படையும் பண்ணின ரண்ணின ரயிரே.

சருசங்கராபரணம். ஆதிதாளம்.

சல்லியனுன கவுரவசேனைத்
தலைவனைபாண்டவர் படைத்த
தானைக்கதிபதி யானதிட்டதும்
சாதிக்காயெற்றிகல் கிடைத்த
போதயதாம்பிர சூதமெகுவெள்ளி
போற்றுநாரியம் தடலை

செனாமாத்திரை லேகையமாகிய
சேனையதிர்த்தக் கடலை
தயிலராயன கிருதவிசேசன்
சங்கிதைஞான கலிக்க
மசெயுகைவற்றி யொற்றுபத்துவேறு
நாகிகாபரண மொலிக்க
ரங்கசதுரகப தாதியினத்தொடு
நால்வகைச்சேனையை யுகம்
பதுமேகமாதி வினையெல்லாந்தொஷித்த
வாதசேட்பத்தின்சை யோகம்
ஆனகவுரவ சேனையுடன்சண்வட
யாகிதிதிக்கிற போது
சேனைத்தலைவனும் மத்திராபதி
திட்டத்துய்மதுரை பிது
அத்திரமாரி சொரிந்துதரத்தலே
முத்தக்காகபோலே விடைத்தான்
சத்தானந்தகே கபநளத்துக்குள்
ளேமத்தைப்போலேபூத்து கடைத்தான்
பாண்டவர்சேனை தாண்டவனைக்கவ
முண்டுமுண்டுவந்து மடித்தான்
பாதிமாண்பிபோன சேதியெல்லாஞ்சொல்ல
பற்குணனுங்கேட்டுத் துடித்தான்
சல்லியன்மேல்வரு மருச்சுணையல்வத்
நாமப்புவிலந்து தடுத்தான்
தளஞ்செயன்முன்னிற்க மாட்டாமலச்சுவத்
நாமன்அபரத்தைக் கொடுத்தான்
தோற்றோயப்பொனடி ராமனான்மைத்தனை
தூரத்திலேவரப் பார்த்து

துன்னுசராசந்தன் தன்மகனேவந்து
தொட்டுக்கொண்டான்சன்டை யார்த்து
சாற்றுமஸ்தை தாமனம்பினுலே
சராசந்தருமாரனு மான்டான்
போற்றுசுசபால் மைந்தனுமேற்படி
பூசரன்மைந்தன்மேல் மீண்டான்
அவனையுமேற்படி யாகத்தானேகனை
யாற்கொன்றுசேனையுங் கொன்றான்
அத்திரசராசந்த புத்திரப்படையுமன்
ணங்குமலைபோலே நின்றான்
தம்பிரகாதேவன் வெம்பியெதிர்த்திட்ட
சகுனிமாமன்கலை யறுத்தான்
சபதமுடித்தேனென் றப்பொதுளானத்தாற்
தன்னைத்தானேமெத்த வெறுத்தான்.

விருத்தம்.

இப்படி யாகத்தானே யிருபடை களும்போர் செய்ய
வொப்படி யாத்திரேய னுருமெனக் குழுநியுள்ளே
யெப்படி யுங்கொல்வென னென்றுவெஞ் சபதமேபே
தப்படி யிலாத்நம்மத் தலைவனோ டமர்செய்தானே.

தரு-தோடி-தாளம்ருபகம்

பல்லவி.

அடித்தானே மத்திரர் கோமகன் அறத்தின்
மகனுடைய நிறத்தி லேடிபெனவே.

அனுபல்லவி.

அத்திரங்கொருகோடிச் சித்திரங்களுகோடி
யண்டருமெனடிசைக
சண்டெருண்டிடச் சன்டைகன்
கண்டொரு சன்டஜமண்டிட

(அடி.)

சரணம்.

மடித்தானேவாயிதழ் தர்பனம்
வரித்தனிலையிலே விரித்தனின்கள்வெகு
வச்சிராயுதங்கள்போலே மெச்சவே
சொரிந்துமேலே மன்டைபிளத்திட
கிண்டிநெடுநீர்திட வன்றிறல்
கொண்டொரு செந்தணல்போலே. (அடி.)
செந்திரானேபாண்டிரு மாரனைக்குதித்துவரு
கையிலேயுதித்தகதி ரெனவெகுந்
திரயி லாதவாளாங்கத் தியையாளாவிரிளக்
குண்டல பண்டலத் துண்ட முருண்டிட
ரெண்டு ஈனுங்கனை மொண்டு களைந்துடன். ()
அரித்தானேமத்திரர் கொன்றலை
யறுத்தவுடனுதிரம் நிறாந்துமெய்யிலொழுதி
யத்திரையலெபெருநி மத்திரேசனுவிமாய்
வங்கதி வங்கதி ரும்படை யெங்கு
மயங்கிட வெங்கடு கோயின மிங்கனனேவா. ()

விருத்தம்.

அத்தின்மருமான் களைவாளா லடர்சல்
லியன்வின் னடைந்த தற்பின்

மறத்தின்மிகுந்த வவன்படையும்

மடிந்தபிறகு மன்னர் மன்னன்
திறத்தின்மிகுந்த நினைவே

சேனைக்கிரவேண் டாமெனப்பிற்
புறத்திற்சேட்பப் படையுடன்போர்
புறிந்தானதன்மீன் பிறிந்தானே.

தரு-முகாரி-ஆதிதாளம்

கவுரவசேனையி னெச்சமெல்லாமொரு
காலனைப்போலவே தேடி

காண்டிபன்கொல்லவே யாண்டுதொலைந்தது

கால்காழிகைக்குள்ளே வாடி
விமசேனனுடன் இருதபன்மாவந்து

விளைத்தானேயற்புதச் சன்டை

வேந்தர்கள்வேந்தனுக் காந்துணையாய்வந்த

விளியனுப்பெருந் தன்டை

காதிபதனாடினல் மோதியடித்தொரு

காலனைப்போலவே மடித்தான்

கண்டுக்குதபன்மா தண்டிடனேயன்று

கால்கடையாயோட்டம் பிடித்தான்

வில்லாளியற்கு மைத்துனரானவர்

விசையனுடன்மா விளைத்தார்

விபற்குதன்னைத் திபத்தின்முன்வந்த

விட்டிலைப்போலவே விளைத்தார்

பிள்ளுமனேகவி தச்சன்டைசெய்வார்முன்

பெற்றவில்லாளிபோ லானார்

பேசாமலப்பறம் வாயைமுடிக்கொண்டு

பித்தரைப்போலோடிப் போ

பாமனுப்போக மருமகன்வந்த

வாசவன்சேயோடு மலைந்தான்

வானரக்கைகனன் மாளவில்தான்

மாரியினுள்ளே குலைந்தான்

செந்துமலவத்தாமன் லெளகப்பியினான்

தலைகிணையற்பலங் குளந்தான்

பேய்பிடித்தாடியுப் பென்பிள்ளைப்போ

பேசாமலோடிப்போய் மறைந்தான்

கிருத்தம்.

செய்கொண்ட பட்டயுமின்றிக்

செருத்துனை யெவருமின்றிக்

யங்கொண்ட மெய்போற்றுவே

காலினால் நடந்துகால்போல்

யங்கொண்ட குதிரைவிட்டு

மன்னவர் மன்னனின் னும்

பயங்கொண்ட சிந்தையோடும்

பழிகொண்டான் வழிகொண்டானே.

தரு-ஆதந்தபரவி-தாளம்-ஆதிர்

பாசாதிராசனாக்கும் பொல்லாதபிடிதொல்

நடந்தோடி யொளிக்குவு மாச்சுதே

தேசாதிபர்பனையும் பாநாரவிந்தமெல்லாஞ்

கிலவதுமுன்னாகக்கள் திப் போச்சுதே

என்னபலமிருந்துத் தெய்வபலம்மாத்திர
 மில்லாமையாலேகேடு வந்ததே
 சொன்னவார்த்தைகேளாமற் பெரியவரைநிந்தித்
 தோஷத்தினாலேகுடி நொந்துதே
 என்றுதேவமுனிவர் நின்றுசொல்லிக்கொள்ளவே
 யேகயொளித்தானொரு மடுவிலே
 நன்றுசெய்தவசியோற் சுவாசபந்தனைசெய்து
 நசியாதிருந்தான்புனல் நடுவிலே
 வில்லாசிரியன்சேயும் கிருதபன்மாவுமந்த
 வேதியன்மாதலனுங் கூடியே
 நல்லாயலைவந்தோ மன்னர்மன்னையினி
 —நாமோபார்க்கலாமென்று தேடியே
 பார்க்கிறேனையிலே நீர்க்குவிருந்துகொண்டு
 பையப்பேசாமலொரு மூலையில்
 ஆர்க்குத்தெரியாமலே பயத்தினாலேபயத்தி
 லவக்கொடியோன்வதிக் காலையில்
 பரண்டவர் தளத்துடன் மீண்டுவந்தனைவரும்
 பார்த்தொருவர்க்கொருவர் பேசுவார்
 யான்புபோனோபாவி மீண்டினம்வர்க்கானோம்
 அந்தேசேட்டாகாதென்று கூசுவார்
 கன்னனுத்தருமனும் வீமனும்பற்குனானும்
 கற்பியனுடன் சகாதேவனும்
 கன்னனனுசனும் வீமேகாலனும்
 காணும்படைக்கெல்லாக் கோவலனும்.

வேறுதரு-ஆதிதர்வம்.

மன்னவம்மன்னையாராய்ந்துத்தேடி
 மயங்குத்தியங்கிய—மின்னர்
 மாருதினாலேபொய்யாபுருவேளிர்த
 மணினொங்குமென்றது—முன்னர்
 மேடானவலைக் காரிகெல்லவது
 விமலைக்கண்டொரு—வார்த்தை
 கோமகர்கொமகன் பொய்யொத்தகவிடங்
 கூறினபோதுள்ளிச—சொரத்தக
 பெல்லாருக்குஞ்சொல்லியப்பொழுதேதாடை
 ழிண்டச்சதாத்தி—மைந்தன்
 கொல்லியருளினார் சொல்லியதாயினிற்
 கூற்றுடன்பொலங்கொ—வந்தன்
 கட்டளைசொற்படி நீலினொளித்திட—
 காநகப்பாயிவை—பொகி
 இட்டபோதுவெளிப் பட்டுமொத்தநிர்
 தேங்கினின்றுழங்கிய—கூசி
 கூற்றுக்கண்ணுற்பார்த்த வுயிரெனக்கவலை
 கோமகர்கொமகன்—பயந்து
 தோற்றியபோது தருமனுங்கன்னனுஞ்
 சொல்லினரேமிக—யயந்து
 விமலைபாத்திரம் பிழைப்பிற்றொலில்
 வேறுவழக்கலை—யானதே
 பூம்பெனச்சொல கோவன்மன்னவன்
 ழிப்பயதாயினன்—மனதே
 அப்போதுமுன்றித்தயாத்திரைசென்றவ
 லாபுநன்றன்றுடன்—ளிதான்

இப்போதிதென்ன வந்தனரண்ணை
 யிளவலரன்கள்ளச்—சுதூன்
 போற்றியுரைத்தான் நடந்ததெல்லாமவன்
 பூபர்கள்பூபனுக்—காக
 மாற்றமுறைத்துட னுற்றினனப்போது
 மத்தியத்தர்ம்—மாக
 சொன்னது கேளுங்க ளின்ன லிடமந்தச்
 சூழலிலேயிரு—வோரும்
 தூன்னிக்கதையமர் பின்னிட்டிடாதுசெய்
 தோற்றத்திலாமது—பாரும்.

சல்லியபருவம் முற்றிற்று.

கதா பருவம்.

விருத்தம்.

கதாபுத்த மத்தியத்தங்
 காமபாலன் சொல்லலே
 சத்தூதி மகனுப்பேய்தர்
 தலைவனுமிசைத்து கொண்டே
 மதாசல மிபண்டிசஞ்சு
 மடுவிலைத்தேடிச் சொண்டே
 நிகாநமாய்ச் சேதல்போந்தென்
 னிலத்தினுக் கேகினே.

தரு.

விமசேனன்முன்னே மன்னவன்மன்னன்
 வேகமாதச்செல்ல மேகமான்வண்ணன்
 காமபாலன்முர
 சத்துசன்பற்குணன் கலிட்டச்சேனைக்கதிபன்
 கிகண்டிமு னிட்டதோர் சாத்கிபன்
 வினாமனிதருந் தாலைபுஞ்சூழவே
 வேகமபின்பொதுவானசூழவே
 லானநிகானவி சாலமாம
 னானவைகள்சொன்னானே விமலிக
 துளவெனவுன்னானே.
 வெள்ளியமலாதவை புள்ளியமென்றாயுள்
 வேதியர்லாகட மோதியீதியைத்

தள்ளலொண்ணுதவ யுள்ளடி யென்னுஞ்

சரத்திரமாமெனலே சுயோதனன்

நேத்திரமாமெனலே.

நாகத்துவரனை விடனைப்பார்த்தல

ராமனுரைத்தனனே முன்னடிப்பாது

வாகுவக்குமேலி மாகத்துக்குக்கீழும்

மன்னம்ல்லவென்றான் விவரமாய்ச்

சொன்ன நூல்லவென்றான்.

அழிபெரும்பிரத்தி யாழிபெரும்பை

சாசமுண்டளமும் பரிவாகவே

கோலிபதான மனத்திருவிவார்க்குங்

கோத்தெனன் மூத்தவனே

வினையோன் அடுத்ததுபார்த்தனனே.

சந்திரகுரிய னிந்திரகுரியர் தாபதர்யாவரு

மேபொதுவாகவே வந்துநிறைந்தவர்

விந்தைதையுத்த வன்மைபைப்பார்ப்பாரே

முசுலிசொ னுண்மைபைத்திர்ப்பாரே.

விருத்தம்.

மாருதியுத்திரி யோதனனுத்திரி

வாரியன்டென தின்றுவோ

போதினென்கதை மோதலெழுந்தொனி

பூதலெழுந்த மடங்காதே

காரியமுப்பொரு ஞாயமுமுன்படர்

சாதிவனமென தின்றுவோ

நேரிடுமென்கதை வோதிராதன்டென

நிடுபென்றனர் சென்றாரே.

விடனைத்துரி யோதனப்பெயர் வீரனுக்கெதி ராகவே
திடனைத்தொடு வாவெனச்செறி தேவருத்தம னோகவே
யாமடுத்தது ஞாயமுமு மானனுக்குன மேகமு
நொமகித்தொடு தேனமித்தென வோடிவிட்டது ரோ
ய்களே.

வேறு.

விடெழியுயகன் பெருந்திருநாயக

னெனும்வ திருவோரு

முடெழியுநி வலியெனக்கதை

கோயுத்தொடு காத்நெத்திக்

குடெழியானவ னாசனக் கோதிபகுறே

வார்த்தைபைப் போல

மெழிதா பழுமறியனே கதைமனோடெத்

தயத்தொடுத்தாரே.

தருமோசனம்-குத்திரானம்.

மெனுக்குவலம்புரித் தாமனுக்குமொருக்காலே

வினையுத்தே கதாயுத்தம்

மெனுரைப்படி யடுத்தார்விடுத்தார்

தட்டகத்தவா யோட்டையடுத்தினை

தத்தனெனிலே யிடித்துமாரிலே

நகர்ப்புலமெல்லாம் உசங்குமுட்டனேரி.

தத்தபலமெனத் தாட்டுமில்லாமெனேரி. (விம)

தாரிகைவிண்ணி திருப்பிவிருப்பித்

தட்டியடிக்கடி போடியடிக்கடி

தடித்திலேயிடி யிடித்தநாமெனத்

தளந்துபடிவவுடல் பிளந்துமுளமுளெனச்
சாட்சியெவருமெனக் காட்சியிதெனவே. (விப)

ராசராசன்தானே முந்திருத்திரத்தின

மொற்றிபுத்திர நெற்றியில்

நருக்கினுறு நரிக்கலானெதிர்

நடுங்கியுயிரில்லை யொடுங்கி வருமனவில்

நாட்டமிதடாதெனவே காட்டினன்மால்விசையினே.

மாருதபறிந்துகொண்டு தென்றிமட்டவடித்துடை

யொட்டவடித்திட மடித்து தேரினி

லடித்தபோதவன் மடித்துவிடுவதென

வொடித்துவிருதுடையு மட்டமெனவே

யொழிய வாட்டமிகவேயுடலம். (விப)

விழவுதைத்தானேமுடியில் நொடியில்

வெட்டிமுடித்தலை யிட்டதெனக்கலை

விழிச்சயோசனை பழிச்சயோதனன்

விழுந்துபுரளவுட லழிந்துபுழுதிமிசை

மீட்டுமுயிர்போமனைக வாட்டமான வேதையாக

பார்த்தானேபலராமன் வீமன்

பட்டுயிர்விட்டிட நெட்டிவிரட்டி கலை

படுப்பளுனென வெடுக்கவேயு லம்

பணிந்தவனுசொடு நணிர்த்திடமிகவே (விப)

விருத்தம்.

வள்ளியமாலுரை யணக்காரிய

மித்திராகிய பஞ்சலோகத்தோடும்

ள்ளலெனக் கராடகமம்பாடிசேர

மார்த்தாண்டனங்குடபால் வாரிசேர

ள்ளிருகிற் கிருபர்கிருத பன்மாறுரோன

மைந்தனனிம்முவரும்வந் தரசர்கோன்பா

ள்ளதெலா மறித்தமுதா ரரசனென்ன

முன்னினுன் மறையவன்செய்பன்னினுனே.

தரு-மோகன-சாப்பு.

ன்னசெய்வென் மன்னர்கோலே—இனி

யான்செய்யவேன் டியதயாவே.

என்னிடத்தி லையப்பட்டாய்—விதி

பேதுவாஸிப் படிக்கெட்டாய்

பூதுவாமிம் கைவந்தனைய—வெட்டி

யரைகொடிக்கு நென்சொன்னிலையை

காட்டுவன்பா ரென்றுமுனைந்து—கறைக்

கண்டனையப் போதுகினைந்து

பானொன்றவ னுலெபடைந்து—மரில்

வாகனன்போதுக் கிரங்கடைத்து

பாண்டவர்மால் தம்பிரிக்கே—நிறை

பாசறைவா சலேகோக்கி

கைமரத் திலேகாட்டு—மிகல்

கோதறுமே துடைக்கேட்டு

வாசலில்வைத் திருவரையும்—உள்ளே
மன்னிப்புகூர்ந்து நித்திரையும்
அயற்கியுமா யிருப்போரை—பார்த்தும்
அஞ்சாமற்கொல் லவன்னேனை
சுகந்திசையை முன்னறுத்தான்—பாக
ரோளன்னோபைக் கண்டுகறுத்தான்
வாஸினுவே கழுத்தறிந்தான்—சுத்திர
வதைசெய்தவனை விட்டுப்பிரிந்தான்
மற்றோர்தலைகள் விழமாட்டினான்—பிண
மலையிசேர்த்த வெள்ளமோட்டினான்
கரிபரிமாட் டையுமடித்தான்—அரைக்
கணத்திச்சனத்தை பெல்லாமுடித்தான்
ஐயசெங்கு வென்றுதேடினான்—பா
சரையைக்கண்டாய் குன்றோகூடினான்
பாஞ்சாலிமக் களைக்கண்டான்—இவரே
பஞ்சவரென் றெண்ணிக்கொண்டான்
சென்னிகளை வானாவ்வெட்டினான்—ரத்தஞ்
சுத்தச்சுத்த துடைத்தட்டினான்
அஞ்சுசேர்ப் பெய்களும்பனக்க—பே
யானதுங்கண் கொண்புனக்க
அஞ்சுதலை யுங்கைகூக்கியே—பொ
யரவந்துவ சன்முன்னொக்கபே
பாரென்றவ்பார்ந் துமெய்கரிந்தான்—இது
பாதகமென் றுயிர்பிரிந்தான்
பிள்ளைகளை யிணையென்று—முனி
பெருந்தச்செ றிந்தனன்நின்னு

சிருத்தம்

சுயோதன லிறந்துவீர சுவர்க்கத்தை யடைந்த பின்பு
சுயமிகுபிஷ்ணித்காமன் தவஞ்செய்யப்போனானேனோர்
வெள்ளைத்தனம்மா லைவ்வந்துபாசரையைக் கண்டார்
விவம்பவனு முகையஞ்செய்தான் மெல்லியள் புல்லிய
னானே.

தரு-வருளி.

சுகந்தியு மிரந்தானே திட்டத்துய்மனம் பட்டான்
சேனைசுரு முருண்டு போச்சுதே
சுகர்த்துள் மனைபுகுக் துயிள்ளையைஞ்சையும்
வெட்டித் தலைகன்றொண்டு போகவுமாச்சுதே.
திக்கெல்லாந் போச்சுதே தெய்வமே யென்றழுத
தேனியைப் பார்த்துநாத்தான் லீமனே
மக்கொச்சொன்றவ னைக்கொல்லெனவன்
தெய்வமென்றமுனி மகனஸ்வத் தாமனே
ஆனாபென் றித் தக்கொன்றெருநிறே
நென்ற ரிசெய்சென்ற னவனைத்தேடியே
பொலுவவன்விமன் மேல்பிரமிசீராந்
திரத்தைப்போட்டானது வருகுதுடியே
அருச்சன்சன்ன னுடனேபோயதற்
க்கையலுப்பினுய் பொதுநின் றுதே
கெருப்பாயுளகை பெல்லாமெரிக்கந்
தலைப்படவேநீனைந்து கொண்டொவிரன்
டுயென்றுதே.

விருத்தம்.

இவ்வா நிருத்தத் தேவரெல்லா
 மிசையாயினையும் விசையனையும்
 வெவ்வே தனைநிர் தருள்விரென
 வேண்டிக்கொளமா லுத்திரைசே
 யொவ்வாக் கருவையி லக்காக்கி
 யுயிர்மீட்ட ளறிந்துப் படைகள் விலக்
 கவ்வாழ்க்கி மலநயவனை யுத்திரை
 மணிமைப் பேர்த்தாரே.

தரு-இந்தஸ்தான்-காதி-ஆதிதானம்.

அச்சவத்தா மன்சீர்த்தி லானகிரோ ரத்தினத்தை
 லாங்குக்கொள வேயொளி வாங்கிப்போச்சு தப்போதே
 பல்லெம்பிடுங் கிப்போய் பாம்மைப்போலுமானே
 சிரசுக்கு நிகரிந்த சேவ ரந்னமென்று
 கலலைத்திரோபதைக்குக் கண்ணன்கா டித்துப் பத்தா
 ஆசான் மகனுமாகி யந்தணனு மாகையி லே [ன்
 சேவ னுடனேபோராய் நிகையென் றனுப்புகிட்டா

விருத்தம்.

பின்புபாண் டவனாமாயன்
 பெரியதாய் தந்தையேனோர்
 முன்புகொண் டேகியன்னோர்
 முனிவரப் பணிவித் தாங்கே

பன்பு மாய்க்தோர் மெய்யை
 வலியா டடையாக்கித்
 தென்புலக் கடனுங் கையாற்
 செய்வித்தா னுய்வித்தானே.

வேறு.

காரியக் கண்ணன் தன் மதலையான
 'சுரும்பொன்னுக் கடலைமுதன் முன்னுமோலி
 சேரவளித் திரதமெனும் விமீசைனன்
 செம்பான விசையனெரு நகுலன்வெள்ளி
 சாரனுச் சாதேவன் செந்தகப்பாரு
 சாலியுடன் வாழ்த்திருத்த தயிலமான
 சிரசும்மா சளமளித் துன்னல்சேய்ரி
 விரினர் மனக்கவலை யாறினாரே.

கதாபர்வம் முற்றிற்று.

வாழி விருத்தம்.

வாழிகண்ணன் ருக்மணி
 வாழிதருமன் முதலைவர்
 வாழிமணத்தப் பாஞ்சாலி
 வாழிபமைச்சர் முதற்பெரியோர்
 வாழியித் து ளீனைப்படிப்போர்
 வாழியிதனைத் தினங்கேட்போர்
 வாழியிதனை மிகவியப்போர்
 வாழியடியேனும் வாழியிலே.

985

203

மருத்துப்பரதம்.

Sf. 31/4/2 தருசோபனம்-சாப்பு:ஆந்தைபரவ்.

சோபன பாண்டித சோபனம்

தாபன நாடிவங்கத் தலைமையாக் கண்ணனுக்கு (சோ
பூபதி யலத்தம் பூபனுக்கு (சோ
சுதமா மாகுதிக்குத் தன்னும்கிப் பார்த்தனுக்கு (சோ
எருவான நகுலனுக்கு இசைத சாதேவனுக்கு (சோ
தேவியுமான் மாதேவி பாஞ்சாலிக்கு (சோ
சோபனமே கித்திய சோபனமே.

மகானமே ஜெய மங்கனமே.

எங்கள் பவனகிஷ்ண சாமிக்கு மங்களம்
இலக்கும் யானசத்தி மங்கனம்
பாண்டவகுடனே பாஞ்சாலிக்கு மங்களம்
பண்டிதகிஷையான சொலிக்கு மங்களம்

மருத்துப்பரதம் முற்றி

